tiruvarutpA of rAmalinga aTikaL tirumuRai -V (verses 3029 - 3266) (in tamil script, unicode format)

திருவருட்பா
இராமலிங்க அடிகள் (வள்ளலார்)
அருளியது
ஐந்தாம் திருமுறை (பாடல்கள் **3029-3266)**

Etext preparation (inaimathi format) Mr. Sivakumar of Singapore (www.vallalar.org)
Proof-reading: Mr. P.K. Ilango, Erode, Tamilnadu, India
PDF and Web version: Dr. K.

Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland

This webpage presents the Etext in Tamil script but in Unicode encoding. To view the Tamil text correctly you need to set up the following:
i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer
and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii)Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil fontchosen as the

default font for the UTF-8 char-
set/encoding view.
. In case of difficulties send an email
request to kalyan@geocities.com or
kumar@vt.edu

© Project Madurai 1999 - 2004
Project Madurai is an open, voluntary,
worldwide initiative devoted to
preparation of
electronic texts of tamil literary works
and to distribute them free on the
Internet.
Details of Project Madurai are
available at the website

http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute
this file, provided this header page is

kept intact.

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் இயற்றி அருளிய திருஅருட்பா ஐந்தாம் திருமுறை (பாடல்கள் **3029 -3266)**

உள்ளுறை

1. அன்பு மாலை	31	3029 - 3059
2. அருட்பிரகாச மாலை	100	3060 - 3159
3. பிரசாத மாலை	10	3160 - 3169
4. ஆனந்த மாலை	10	3170 - 3179

5. பக்தி மாலை	10	3180 - 3189
6. சௌந்தர மாலை	12	3190 - 3201
7. அதிசய மாலை	14	3202 - 3215
8. அபராத மன்னிப்பு மாலை	10	3216 - 3225
9. ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை	11	3226 - 3236
10. ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை	10	3237 - 3246

11. ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை	10	3247 - 3256
12. ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை	10	3257 - 3266

அடிக்குறிப்புகளில் காணப்படும் பதிப்பாசிரியர்களின் பெயர்ச் சுருக்க விரிவு

1. தொ.வே --- தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்
2. ஆ.பா --- ஆ.பாலகிருஷ்ண பிள்ளை
3. ச.மு.க --- ச.மு.கந்தசாமி பிள்ளை
4. பி.இரா --- பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார்
5. பொ.சு --- பொ.சுந்தரம் பிள்ளை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாம் திருமுறை

1. அன்பு மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3029 அற்புதப்பொன் அம்பலத்தே
ஆடுகின்ற அரசே
ஆரமுதே அடியேன்றன்
அன்பேஎன் அறிவே
கற்புதவு பெருங்கருணைக்
கடலேஎன் கண்ணே
கண்ணுதலே ஆனந்தக்
களிப்பேமெய்க் கதியே
வெற்புதவு பசுங்கொடியை
மருவுபெருந் தருவே
வேதஆ கமமுடியின்
விளங்கும்ஒளி விளக்கே
பொற்புறவே இவ்வுலகில்
பொருந்துசித்தன் ஆனேன்

பொருத்தமும்
நின்திருவருளின்
பொருத்தமது தானே. 1

3030 நிறைஅணிந்த சிவகாமி
நேயநிறை ஒளியே
நித்தபரி பூரணமாம் சுத்தசிவ
வெளியே
கறைஅணிந்த களத்தரசே
கண்ணுடைய கரும்பே
கற்கண்டே கனியேஎன்
கண்ணேகண் மணியே
பிறைஅணிந்த முடிமலையே
பெருங்கருணைக் கடலே
பெரியவரெல்
லாம்வணங்கும் பெரியபரம்
பொருளே
குறைஅணிந்து திரிகின்றேன்
குறைகளெலாந் தவிர்த்தே
குற்றமெலாங் குணமாகக்
கொள்வதுநின் குணமே.

3031 ஆண்பனைபெண் பனையாக்கி
அங்கமதங் கனையாய்
ஆக்கிஅருண் மணத்தில்ஒளி
அனைவரையும் ஆக்கும்
மாண்பனைமிக் குவந்தளித்த
மாகருணை மலையே
வருத்தமெலாந்
தவிர்த்தெனக்கு வாழ்வளித்த
வாழ்வே
நாண்பனையுந்
தந்தையும்என் நற்குருவும்
ஆகி
நாயடியேன் உள்ளகத்து
நண்ணியநா யகனே
வீண்பனைபோன் மிகநீண்டு
விழற்கிறைப்பேன் எனினும்
விருப்பமெலாம்
நின்அருளின்
விருப்பம்அன்றி இலையே. 3

3032 சித்தமனே கம்புரிந்து
திரிந்துழலுஞ் சிறியேன்
செய்வகைஒன் றறியாது
திகைக்கின்றேன் அந்தோ
உத்தமனே உன்னையலால்
ஒருதுணைமற் றறியேன்
உன்னாணை உன்னாணை
உண்மைஇது கண்டாய்
இத்தமனே யச்சலனம்
இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்
இரங்கிஅருள்
செயல்வேண்டும்
இதுதருணம் எந்தாய்
சுத்தமனே யத்தவர்க்கும்
எனைப்போலு மவர்க்கும்
துயர்தவிப்பான்
மணிமன்றில் துலங்குநடத்
தரசே. 4

3033 துப்பாடு திருமேனிச்
சோதிமணிச் சுடரே

துரியவெளிக் குள்ளிருந்த
சுத்தசிவ வெளியே
அப்பாடு சடைமுடிஎம்
ஆனந்த மலையே
அருட்கடலே குருவேஎன்
ஆண்டவனே அரசே
இப்பாடு படஎனக்கு
முடியாது துரையே
இரங்கிஅருள்
செயல்வேண்டும்
இதுதருணங் கண்டாய்
தப்பாடு வேன்எனினும்
என்னைவிடத் துணியேல்
தனிமன்றுள் நடம்புரியுந்
தாண்மலர்எந் தாயே. 5

3034 கண்ணோங்கு நுதற்கரும்பே
கரும்பினிறை அமுதே
கற்கண்டே சர்க்கரையே
கதலிநறுங் கனியே
விண்ணோங்கு வியன்சுடரே

வியன்சுடர்க்குட் சுடரே
விடையவனே சடையவனே
வேதமுடிப் பொருளே
பெண்ணோங்கும் ஒருபாகம்
பிறங்குபெருந் தகையே
பெருமானை ஒருகரங்கொள்
பெரியபெரு மானே
எண்ணோங்கு சிறியவனேன்
என்னினும்நின் னடியேன்
என்னைவிடத்
துணியேல்நின் இன்னருள்தந்
தருளே. 6

3035 திருநெறிசேர் மெய்அடியர்
திறன்ஒன்றும் அறியேன்
செறிவறியேன்
அறிவறியேன்
செய்வகையை அறியேன்
கருநெறிசேர்ந் துழல்கின்ற
கடையரினுங் கடையேன்
கற்கின்றேன் சாகாத

கல்விநிலை காணேன்
பெருநெறிசேர் மெய்ஞ்ஞான
சித்திநிலை பெறுவான்
பிதற்றுகின்றேன் அதற்குரிய
பெற்றியிலேன் அந்தோ
வருநெறியில் என்னைவலிந்
தாட்கொண்ட மணியே
மன்றுடைய பெருவாழ்வே
வழங்குகநின் அருளே. 7

3036 குன்றாத குணக்குன்றே
கோவாத மணியே
குருவேஎன் குடிமுழுதாட்
கொண்டசிவக் கொழுந்தே
என்றாதை யாகிஎனக்
கன்னையுமாய் நின்றே
எழுமையும்என் றனை
ஆண்ட என்உயிரின்
துணையே
பொன்றாத பொருளேமெய்ப்
புண்ணியத்தின் பயனே

பொய்யடியேன்
பிழைகளெலாம்
பொறுத்தபெருந் தகையே
அன்றால நிழல்அமர்ந்த
அருள்இறையே எளியேன்
ஆசையெலாம் நின்னடிமேல்
அன்றிஒன்றும் இலையே. 8

3037 பூணாத பூண்களெலாம்
பூண்டபரம் பொருளே
பொய்யடியேன்
பிழைமுழுதும்
பொறுத்தருளி என்றும்
காணாத காட்சியெலாங்
காட்டிஎனக் குள்ளே
கருணைநடம் புரிகின்ற
கருணையைஎன் புகல்வேன்
மாணாத குணக்கொடியேன்
இதைநினைக்குந் தோறும்
மனமுருகி இருகண்ணீர்
வடிக்கின்றேன் கண்டாய்

ஏணாதன் என்னினும்யான்
அம்மையின்நின் அடியேன்
எனஅறிந்தேன்
அறிந்தபின்னர் இதயமலர்ந்
தேனே. 9

3038 அந்தோஈ ததிசயம்ஈ
ததிசயம்என் புகல்வேன்
அறிவறியாச் சிறியேனை
அறிவறியச் செய்தே
இந்தோங்கு சடைமணிநின்
அடிமுடியுங் காட்டி
இதுகாட்டி அதுகாட்டி
என்நிலையுங் காட்டிச்
சந்தோட சித்தர்கள்தந்
தனிச்சூதுங் காட்டி
சாகாத நிலைகாட்டிச்
சகசநிலை காட்டி
வந்தோடு(184)
நிகர்மனம்போய்க் கரைந்த
இடங் காட்டி

மகிழ்வித்தாய் நின்அருளின்
வண்மைஎவர்க் குளதே. 10

184. வந்து - காற்று. ச.மு.க.

3039 அன்பர்உளக் கோயிலிலே
அமர்ந்தருளும் பதியே
அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற
ஆனந்த நிதியே
வன்பர்உளத் தேமறைந்து
வழங்கும்ஒளி மணியே
மறைமுடிஆ கமமுடியின்
வயங்குநிறை மதியே
என்பருவங் குறியாமல்
என்னைவலிந் தாட்கொண்
டின்பநிலை தனைஅளித்த
என்னறிவுக் கறிவே
முன்பருவம் பின்பருவங்
கண்டருளிச் செய்யும்
முறைமைநின தருள்நெறிக்கு
மொழிதல்அறிந் திலனே. 11

3040 பால்காட்டும் ஒளிவண்ணப்
படிகமணி மலையே
பத்திக்கு நிலைதனிலே
தித்திக்கும் பழமே
சேல்காட்டும்
விழிக்கடையால்
திருவருளைக் காட்டும்
சிவகாம வல்லிமகிழ்
திருநடநா யகனே
மால்காட்டி மறையாதென்
மதிக்குமதி யாகி
வழிகாட்டி வழங்குகின்ற
வகையதனைக் காட்டிக்
கால்காட்டிக் காலாலே
காண்பதுவும் எனக்கே
காட்டியநின் கருணைக்குக்
கைம்மாறொன் றிலனே. 12

3041 என்னைஒன்றும் அறியாத
இளம்பவருவந் தனிலே

என்உளத்தே அமர்ந்தருளி
யான்மயங்குந் தோறும்
அன்னைஎனப் பரிந்தருளி
அப்போதைக் கப்போ
தப்பன்எனத் தெளிவித்தே
அறிவுறுத்தி நின்றாய்
நின்னைஎனக்
கென்என்பேன் என்உயிர்
என்பேனோ
நீடியஎன் உயிர்த்துணையாம்
நேயமதென் பேனோ
இன்னல்அறுத் தருள்கின்ற
என்குருவென் பேனோ
என்என்பேன் என்னுடைய 13
இன்பமதென் பேனே.

3042 பாடும்வகை அணுத்துணையும்
பரிந்தறியாச் சிறிய
பருவத்தே அணிந்தணிந்து
பாடும்வகை புரிந்து
நாடும்வகை உடையோர்கள்

நன்குமதித் திடவே
நல்லறிவு சிறிதளித்துப்
புல்லறிவு போக்கி
நீடும்வகை சன்மார்க்க
சுத்தசிவ நெறியில்
நிறுத்தினைஇச் சிறியேனை
நின்அருள்என் என்பேன்
கூடும்வகை உடையரெலாங்
குறிப்பெதிர்பார்க் கின்றார்
குற்றமெலாங் குணமாகக்
கொண்டகுணக் குன்றே. 14

3043 சற்றும்அறி வில்லாத
எனையும்வலிந் தாண்டு
தமியேன்செய் குற்றமெலாஞ்
சம்மதமாக் கொண்டு
கற்றுமறிந் துங்கேட்டுந்
தெளிந்தபெரி யவருங்
கண்டுமகி ழப்புரிந்து
பண்டைவினை அகற்றி
மற்றும்அறி வனவெல்லாம்

அறிவித்தென் உளத்தே
மன்னுகின்ற மெய்இன்ப
வாழ்க்கைமுதற் பொருளே
பெற்றுமறி வில்லாத
பேதைஎன்மேல் உனக்குப்
பெருங்கருணை வந்தவகை 15
எந்தவகை பேசே.

3044 சுற்றதுமற் றவ்வழிமா சூததுஎன்
றெண்ணாத்
தொண்டரெலாங் கற்கின்றார்
பண்டுமின்றுங் காணார்
எற்றதும்பு மணிமன்றில்
இன்பநடம் புரியும்
என்னுடைய துரையேநான்
நின்னுடைய அருளால்
கற்றதுநின் னிடத்தேபின்
கேட்டதுநின் னிடத்தே
கண்டதுநின் னிடத்தேஉட்
கொண்டதுநின் னிடத்தே
பெற்றதுநின் னிடத்தேஇன்

புற்றதுநின் னிடத்தே
பெரியதவம் புரிந்தேன்என்
பெற்றிஅதி சயமே. 16

3045 ஏறியநான் ஒருநிலையில்
ஏறஅறி யாதே
இளைக்கின்ற காலத்தென்
இளைப்பெல்லாம் ஒழிய
வீறியஓர் பருவசத்தி
கைகொடுத்துத் தூக்கி
மேலேற்றச் செய்தவளை
மேவுறவுஞ் செய்து
தேறியநீர் போல்எனது
சித்தமிகத் தேறித்
தெளிந்திடவுஞ்
செய்தனைஇச் செய்கைஎவர்
செய்வார்
ஊறியமெய் அன்புடையார்
உள்ளம்எனும் பொதுவில்
உவந்துநடம் புரிகின்ற
ஒருபெரிய பொருளே. 17

3046 தருநிதியக் குருவியற்றச்
சஞ்சலிக்கு மனத்தால்
தளர்ந்தசிறி யேன்தனது
தளர்வெல்லாந் தவிர்த்து
இருநிதியத் திருமகளிர்
இருவர்எனை வணங்கி
இசைந்திடுவந் தனம்அப்பா
என்றுமகிழ்ந் திசைத்துப்
பெருநிதிவாய்த் திடஎனது
முன்பாடி ஆடும்
பெற்றிஅளித் தனைஇந்தப்
பேதமையேன் தனக்கே
ஒருநிதிநின் அருள்நிதியும்
உவந்தளித்தல் வேண்டும்
உயர்பொதுவில் இனபநடம்
உடையபரம் பொருளே. 18

3047 அஞ்சாதே என்மகனே
அனுக்கிரகம் புரிந்தாம்
ஆடுகநீ வேண்டியவா
றாடுகஇவ் வுலகில்

செஞ்சாலி வயலோங்கு
தில்லைமன்றில் ஆடுந்
திருநடங்கண் டன்புருவாய்ச்
சித்தசுத்த னாகி
எஞ்சாத நெடுங்காலம்
இன்பவெள்ளந் திளைத்தே
இனிதுமிக வாழியவென்
றெனக்கருளிச் செய்தாய்
துஞ்சாதி யந்தமிலாச்
சுத்தநடத் தரசே
துரியநடு வேஇருந்த
சுயஞ்சோதி மணியே. 19

3048 நான்கேட்கின் றவையெல்லாம்
அளிக்கின்றாய் எனக்கு
நல்லவனே எல்லாமும்
வல்லசிவ சித்தா
தான்கேட்கின் றவையின்றி
முழுதொருங்கே
உணர்ந்தாய்
தத்துவனே மதிஅணிந்த

சடைமுடிஎம் இறைவா
தேன்கேட்கும் மொழிமங்கை
ஒருபங்கில் உடையாய்
சிவனேஎம் பெருமானே
தேவர்பெரு மானே
வான்கேட்கும் புகழ்த்தில்லை
மன்றில்நடம் புரிவாய்
மணிமிடற்றுப்
பெருங்கருணை
வள்ளல்என்கண் மணியே. 20

3049 ஆனந்த வெளியினிடை
ஆனந்த வடிவாய்
ஆனந்த நடம்புரியும்
ஆனந்த அமுதே
வானந்த முதல்எல்லா
அந்தமுங்கண் டறிந்தோர்
மதிக்கின்ற பொருளேவெண்
மதிமுடிச்செங் கனியே
ஊனந்தங் கியமாயை
உடலினிடத் திருந்தும்

ஊனமிலா திருக்கின்ற
உளவருளிச் செய்தாய்
நானந்த உளவுகண்டு
நடத்துகின்ற வகையும்
நல்லவனே நீமகிழ்ந்து
சொல்லவரு வாயே. 21

3050 ஆரணமும் ஆகமமும்
எதுதுணிந்த ததுவே
அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற
ஆட்டமென எனக்குக்
காரணமுங் காரியமும்
புலப்படவே தெரித்தாய்
கண்ணுதலே இங்கிதற்குக்
கைம்மாறொன் றறியேன்
பூரணநின் அடித்தொண்டு
புரிகின்ற சிறியேன்
போற்றிசிவ போற்றிஎனப்
போற்றிமகிழ் கின்றேன்
நாரணநான் முகன்முதலோர்
காண்பரும்அந் நடத்தை

நாயடியேன் இதயத்தில்
நவிற்றியருள் வாயே. 22

3051 இறைவநின தருளாலே
எனைக்கண்டு கொண்டேன்
எனக்குள்உனைக்
கண்டேன்பின்
இருவரும்ஒன் றாக
உறைவதுகண் டதிசயித்தேன்
அதிசயத்தை ஒழிக்கும்
உளவறியேன்
அவ்வுளவொன்
றுரைத்தருளல் வேண்டும்
மறைவதிலா மணிமன்றுள்
நடம்புரியும் வாழ்வே
வாழ்முதலே பரமசுக
வாரிஎன்கண் மணியே
குறைவதிலாக் குளிர்மதியே
சிவகாமவல்லிக்
கொழுந்துபடர்ந்
தோங்குகின்ற குணநிமலக்

குன்றே. 23

3052 சத்தியமெய் அறிவின்ப
வடிவாகிப் பொதுவில்
தனிநடஞ்செய் தருளுகின்ற
சற்குருவே எனக்குப்
புத்தியொடு சித்தியும்நல்
லறிவும்அளித் தழியாப்
புனிதநிலை தனிலிருக்கப்
புரிந்தபரம் பொருளே
பத்திஅறி யாச்சிறியேன்
மயக்கம்இன்னுந் தவிர்த்துப்
பரமசுக மயமாக்கிப்
படிற்றுளத்தைப் போக்கித்
தத்துவநீ நான்என்னும்
போதமது நீக்கித்
தனித்தசுகா தீதமும்நீ
தந்தருள்க மகிழ்ந்தே. 24

3053 ஏதும்அறி யாதிருளில்
இருந்தசிறி யேனை
எடுத்துவிடுத் தறிவுசிறி

தேய்ந்திடவும் புரிந்து
ஓதுமறை முதற்கலைகள்
ஓதாமல் உணர
உணர்விலிருந்
துணர்த்திஅருள்
உண்மைநிலை காட்டித்
தீதுசெறி சமயநெறி
செல்லுதலைத் தவிர்த்துத்
திருஅருண்மெய்ப்
பொதுநெறியில் செலுத்தியும்
நான்மருளும்
போதுமயங் கேல்மகனே
என்றுமயக் கெல்லாம்
போக்கினனக் குள்ளிருந்த
புனிதபரம் பொருளே. 25

3054 முன்னறியேன் பின்னறியேன்
முடிபதொன்று மறியேன்
முன்னியுமுன்
னாதும்இங்கே
மொழிந்தமொழி முழுதும்

பன்னிலையில்
செறிகின்றோர் பலரும்மனம்
உவப்பப்
பழுதுபடா வண்ணம்அருள்
பரிந்தளித்த பதியே
தன்னிலையில்
குறைவுபடாத் தத்துவப்பேர்
ஒளியே
தனிமன்றுள் நடம்புரியஞ்
சத்தியதற் பரமே
இந்நிலையில்
இன்னும்என்றன்
மயக்கமெலாந் தவிர்த்தே
எனைஅடிமை
கொளல்வேண்டும்
இதுசமயங் காணே. 26

3055 ஐயறிவிற் சிறிதும்அறிந்
தனுபவிக்கத் தெரியா
தழுதுகளித் தாடுகின்ற
அப்பருவத் தெளியேன்

மெய்யறிவிற் சிறந்தவருங்
களிக்கஉனைப் பாடி
விரும்பிஅருள் நெறிநடக்க
விடுத்தனைநீ யன்றோ
பொய்யறிவிற்
புலைமனத்துக்
கொடியேன்முன் பிறப்பில்
புரிந்ததவம் யாததனைப்
புகன்றருள வேண்டும்
துய்யறிவுக் கறிவாகி
மணிமன்றில் நடஞ்செய்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சுகரூபப்
பொருளே. 27

3056 அருள்நிறைந்த பெருந்தகையே
ஆனந்த அமுதே
அற்புதப்பொன் அம்பலத்தே
ஆடுகின்ற அரசே
தெருள்நிறைந்த சிந்தையிலே
தித்திக்குந் தேனே
செங்கனியே மதிஅணிந்த

செஞ்சடைஎம் பெருமான்
மருள்நிறைந்த
மனக்கொடியேன்
வஞ்சமெலாங் கண்டு
மகிழ்ந்தினிய வாழ்வளித்த
மாகருணைக் கடலே
இருள்நிறைந்த
மயக்கம்இன்னுந்
தீர்த்தருளல் வேண்டும்
என்னுடைய நாயகனே
இதுதருணங் காணே. 28

3057 மன்னியபொன் னம்பலத்தே
ஆனந்த நடஞ்செய்
மாமணியே என்னிருகண்
வயங்கும்ஒளி மணியே
தன்னியல்பின்
நிறைந்தருளுஞ் சத்துவபூ
ரணமே
தற்பரமே சிற்பரமே

தத்துவப்பே ரொளியே
அன்னியமில் லாதசுத்த
அத்துவித நிலையே
ஆதியந்த மேதுமின்றி
அமர்ந்தபரம் பொருளே
என்னியல்பின் எனக்கருளி
மயக்கம்இன்னுந் தவிர்த்தே
எனைஆண்டு
கொளல்வேண்டும் 29
இதுதருணங் காணே.

3058 பூதநிலை முதற்பரம நாதநிலை
அளவும்
போந்தவற்றின்
இயற்கைமுதற்
புணர்ப்பெல்லாம் விளங்க
வேதநிலை ஆகமத்தின்
நிலைகளெலாம் விளங்க
வினையேன்றன்
உளத்திருந்து விளக்கியமெய்
விளக்கே

போதநிலை யாய்அதுவுங்
கடந்தஇன்ப நிலையாய்ப்
பொதுவினின்மெய்
அறிவின்ப நடம்புரியும்
பொருளே
ஏதநிலை யாவகைஎன்
மயக்கம்இன்னுந் தவிர்த்தே
எனைக்காத்தல்
வேண்டுகின்றேன்
இதுதருணங் காணே. 30

3059 செவ்வண்ணத் திருமேனி
கொண்டொருபாற் பசந்து
திகழ்படிக வண்ணமொடு
தித்திக்குங் கனியே
இவ்வண்ணம்
எனமறைக்கும் எட்டாமெய்ப்
பொருளே
என்னுயிரே என்னுயிர்க்குள்
இருந்தருளும் பதியே
அவ்வண்ணப்

பெருந்தகையே அம்பலத்தே
நடஞ்செய்
ஆரமுதே அடியேனிங்
ககமகிழ்ந்து புரிதல்
எவ்வண்ணம் அதுவண்ணம்
இசைத்தருளல் வேண்டும்
என்னுடைய நாயகனே
இதுதருணங் காணே. 31

திருச்சிற்றம்பலம்

---

2. அருட்பிரகாச மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3060 உலகமெலாம் உதிக்கின்ற
ஒளிநிலைமெய் யின்பம்
உறுகின்ற வெளிநிலையென்
றுபயநிலை யாகி
இலகியநின் சேவடிகள்
வருந்தியிட நடந்தே

இரவில்எளி யேன்இருக்கும்
இடந்தேடி அடைந்து
கலகமிலாத் தெருக்கதவங்
காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
களித்தெனைஅங்
கழைத்தெனது கையில்ஒன்று
கொடுத்தாய்
அலகில்அருட் கடலாம்உன்
பெருமையைஎன் என்பேன்
ஆனந்த வல்லிமகிழ்
அருள்நடநா யகனே. 1
3061 ஒளிவண்ணம் வெளிவண்ணம்
என்றனந்த வேத
உச்சியெலாம் மெச்சுகின்ற
உச்சமல ரடிகள்
அளிவண்ணம் வருந்தியிட
நடந்தருளி அடியேன்
அடைந்தவிடத் தடைந்துகத
வந்திறக்கப் புரிந்து
களிவண்ணம்

எனைஅழைத்தென்
கையில்வண்ணம் அளித்த
கருணைவண்ணந்
தனைவியந்து
கருதும்வண்ணம் அறியேன்
தெளிவண்ண
முடையர்அன்பு
செய்யும்வண்ணம்
பொதுவில்
தெய்வநடம் புரிகின்ற
சைவபரம் பொருளே. 2

3062 திருமாலும் உருமாறிச்
சிரஞ்சீவி யாகித்
தேடியுங்கண் டறியாத
சேவடிகள் வருந்த
வருமாலை மண்ணுறுத்தப்
பெயர்த்துநடந் தருளி
வஞ்சகனேன் இருக்குமிடம்
வலிந்திரவில் தேடித்
தெருமாலைக் கதவுதனைத்

திறப்பித்து நின்று
செவ்வண்ணத் திடைப்பசந்த
திருமேனி காட்டிக்
குருமாலைப் பெருவண்ணக்
கொழுந்தொன்று
கொடுத்தாய்
குருமணிநின் திருவருளைக்
குறித்துமகிழ்ந் தனனே. 3

3063 அன்றொருநாள் இரவிடைவந்
தணிக்கதவந் திறப்பித்
தருண்மலர்ச்சே வடிவாயிற்
படிப்புறத்தும் அகத்தும்
மன்றவைத்துக்
கொண்டென்னை
வரவழைத்து மகனே
வருந்தாதே இங்கிதனை
வாங்கிக்கொள் ளென்ன
ஒன்றுசிறி யேன்மறுப்ப
மறித்தும்வலிந் தெனது
ஒருகைதனிற் கொடுத்திங்கே

உறைதிஎன்று மறைந்தாய்
இன்றதுதான் அனுபவத்துக்
கிசைந்ததுநா யடியேன்
என்னதவம் புரிந்தேனோ
இனித்துயரொன் றிலனே. 4

3064 இரவில்அடி வருந்தநடந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்
தெனைஅழைத்து மகனேநீ
இவ்வுலகிற் சிறிதும்
கரவிடைநெஞ்
சயர்ந்திளைத்துக் கலங்காதே
இதனைக்
களிப்பொடுவாங்
கெனஎனது கைதனிலே
கொடுத்து
உரவிடைஇங் குறைகமகிழ்ந்
தெனத்திருவாய் மலர்ந்த
உன்னுடைய
பெருங்கருணைக்

கொப்பிலைஎன் புகல்வேன்
அரவிடையில் அசைந்தாட
அம்பலத்தி னடுவே
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய்
தாட்டுகின்ற அரசே.

3065 இயங்காத இரவிடைஅன்
றொருநாள்வந் தெளியேன்
இருக்குமிடந் தனைத்தேடிக்
கதவுதிறப் பித்துக்
கயங்காத மலரடிகள்
கவின்வாயிற் படியின்
கடைப்புறத்தும்
அகத்தும்வைத்துக்
களித்தெனைஅங் கழைத்து
மயங்காதே இங்கிதனை
வாங்கிக்கொண் டுலகில்
மகனேநீ விளையாடி
வாழ்கஎன உரைத்தாய்
புயங்காநின் அருளருமை
அறியாது திரிந்தேன்

பொய்யடியேன் அறிந்தின்று
பூரித்தேன் உளமே. 6

3066 ஒருநாளன் றிரவில்அடி
வருந்தநடந் தடியேன்
உற்றஇடந் தனைத்தேடிக்
கதவுதிறப் பித்து
மருநாள
மலரடிஒன்றுள்ளகத்தே
பெயர்த்து
வைத்துமகிழ்ந்
தெனைஅழைத்து
வாங்கிதனை என்று
தருநாளில் யான்மறுப்ப
மறித்தும்வலிந் தெனது
தடங்கைதனிற்
கொடுத்திங்கே சார்களன
உரைத்தாய்
வருநாளில் அதனருமை
அறிந்துமகிழ் கின்றேன்
மணிமன்றுள் நடம்புரியும்

மாணிக்க மணியே. 7

3067 நெடுமாலும் பன்றிஎன
நெடுங்காலம் விரைந்து
நேடியுங்கண் டறியாது
நீடியபூம் பதங்கள்
தொடுமாலை யெனவருபூ
மகள்முடியிற் சூட்டித்
தொல்வினையேன்
இருக்குமிடந் தனைத்தேடித்
தொடர்ந்து
கடுமாலை நடுஇரவிற்
கதவுதிறப் பித்துக்
கடையேனை
அழைத்தெனது
கையில்ஒன்று கொடுத்துக்
கொடுமாலை விடுத்துமகிழ்
எனத்திருவாய் மலர்ந்தாய்
குணக்குன்றே இந்நாள்நின்
கொடையைஅறிந் தனனே. 8

3068 மறைமுடிக்கு மணியாகி
வயங்கியசே வடிகள்
மண்மீது படநடந்து
வந்தருளி அடியேன்
குறைமுடிக்கும் படிக்கதவந்
திறப்பித்து நின்று
கூவிஎனை அழைத்தொன்று
கொடுத்தருளிச் செய்தாய்
கறைமுடிக்குங் களத்தரசே
கருணைநெடுங் கடலே
கண்ணோங்கும் ஒளியேசிற்
கனவெளிக்குள் வெளியே
பிறைமுடிக்குஞ்
சடைக்கடவுட் பெருந்தருவே
குருவே
பெரியமன்றுள் நடம்புரியும் 9
பெரியபரம் பொருளே.

3069 அன்றகத்தே அடிவருந்த
நடந்தென்னை அழைத்திங்
கஞ்சாதே மகனேஎன்

றளித்தனைஒன் றதனைத்
துன்றகத்துச் சிறியேன் நான்
அறியாது வறிதே
சுழன்றதுகண் டிரங்கிமிகத்
துணிந்துமகிழ் விப்பான்
இன்றகத்தே புகுந்தருளி
எனக்கதனைத் தெரிவித்
தின்புறச்செய் தருளியநின்
இரக்கம்எவர்க் குளதோ
மன்றகத்து நடம்புரிந்து
வயங்கும்ஒரு குருவே
வல்லவரெல்
லாம்வணங்கும் நல்லபரம் 10
பொருளே.

3070 அன்பர்மனக் கோயிலிலே
அமர்ந்தருளி விளங்கும்
அரும்பொருளாம் உனதுமல
ரடிவருந்த நடந்து
வன்பர்களில் தலைநின்ற
வஞ்சகனேன் இருந்த

மனைக்கதவு திறப்பித்து
மகிழ்ந்தெனைஅங்
கழைத்துத்
துன்பமெலாம் நீங்குகஇங்
கிதுதனைவாங் குகநீ
தொழும்பன்என்ற
என்னுடைய துரையேநின்
னருளை
என்பகர்வேன்
என்வியப்பேன்
எங்ஙனம்நான் மறப்பேன்
என்உயிருக் குயிராகி
இலங்கியசற் குருவே. 11

3071 ஞாலநிலை அடிவருந்த
நடந்தருளி அடியேன்
நண்ணும்இடந் தனிற்கதவம்
நன்றுதிறப் பித்துக்
காலநிலை கருதிமனங்
கலங்குகின்ற மகனே
கலங்காதே என்றெனது

கையில்ஒன்று கொடுத்துச்
சீலநிலை உறவாழ்க
எனத்திருவாய் மலர்ந்த
சிவபெருமான்
நின்பெருமைத்
திருவருள்என் னென்பேன்
ஆலநிலை மணிகண்டத்
தரும்பெருஞ்சீர் ஒளியே
அம்பலத்தில் திருநடஞ்செய்
தாட்டுகின்ற அரசே. 12

3072 இருள்நிறைந்த இரவில்அடி
வருந்தநடந் தடியேன்
இருக்குமிடந் தனைத்தேடிக்
கதவுதிறப் பித்து
மருள்நிறைந்த மனத்தாலே
மயங்குகின்ற மகனே
மயங்காதே என்றென்னை
வரவழைத்துப் புகன்று
தெருள்நிறைந்த
தொன்றெனது செங்கைதனிற்

கொடுத்துத்
திகழ்ந்துநின்ற
பரம்பொருள்நின்
திருவருள்என் னென்பேன்
அருள்நிறைந்த
மெய்ப்பொருளே
அடிமுடிஒன் றில்லா
ஆனந்த மன்றில்நடம்
ஆடுகின்ற அரசே. 13

3073 கன்மயமுங் கனிவிக்குந்
திருவடிகள் வருந்தக்
கடைப்புலையேன்
இருக்குமிடந் தனைத்தேடி
நடந்து
தொன்மயமாம்
இரவினிடைக் கதவுதிறப்
பித்துத்
துணிந்தழைத்தென்
கைதனிலே தூயஒன்றை
யளித்து

வன்மயமில் லாமனத்தால்
வாழ்கஎன உரைத்த
மாமணிநின் திருவருளின்
வண்மையையென் என்பேன்
தன்மயமே சின்மயப்பொன்
அம்பலத்தே இன்பத்
தனிநடஞ்செய் தருளுகின்ற
தத்துவப்பே ரொளியே. 14

3074 பிரணவத்தின் அடிமுடியின்
நடுவினும்நின் றோங்கும்
பெருங்கருணைத்
திருவடிகள் பெயர்ந்துவருந்
திடவே
கரணமுற்று நடந்தடியேன்
இருக்குமிடந் தேடிக்
கதவுதிறப் பித்தருளிக்
கடையேனை அழைத்துச்
சரணமுற்று வருந்தியஎன்
மகனேஇங் கிதனைத்
தாங்குகஎன் றொன்றெனது

தடங்கைதனிற் கொடுத்து
மரணமற்று வாழ்கஎனத்
திருவார்த்தை அளித்தாய்
மன்றுடையாய் நின்அருளின்
வண்மைஎவர்க் குளதே. 15

3075 ஓங்காரத் துள்ளொளியாய்
அவ்வொளிக்குள் ஒளியாய்
உபயவடி வாகியநின்
அபயபதம் வருந்த
ஈங்கார நடந்திரவில்
யானிருக்கும் இடம்போந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்தங்
கென்னைவலிந் தழைத்துப்
பாங்காரும்
வண்ணம்ஒன்றென்
கைதனிலே அளித்துப்
பண்பொடுவாழ்ந்
திடுகஎனப் பணித்தபரம்
பொருளே

ஆங்கார வண்ணம்அகன்
றதைஅறிந்து மகிழ்ந்தே
அனுபவிக்கின்
றேன்பொதுவில் ஆடுகின்ற 16
அரசே.

3076 அரிபிரமா தியரெல்லாம்
அறிந்தணுக ஒண்ணா
அரும்பெருஞ்சீர்
அடிமலர்கள்
அன்றொருநாள் வருந்தக்
கரிஇரவில் நடந்தருளி
யானிருக்கு மிடத்தே
கதவுதிறப் பித்தெனது
கையில்ஒன்று கொடுத்து
உரிமையொடு வாழ்கஎன
உரைத்ததுவும் அன்றி
உவந்தின்றை இரவினும்வந்
துணர்த்தினைஎன் மீது
பிரியமுனக் கிருந்தவண்ணம்
என்புகல்வேன் பொதுவில்

பெருநடஞ்செய் அரசேஎன்
பிழைபொறுத்த குருவே. 17

3077 காரணன்என் றுரைக்கின்ற
நாரணனும் அயனும்
கனவிடத்துங் காண்பரிய
கழலடிகள் வருந்த
ஊரணவி நடந்தெளியேன்
உறையும்இடந் தேடி
உவந்தெனது கைதனிலே
ஒன்றுகொடுத் திங்கே
ஏரணவி உறைகமகிழ்ந்
தெனஉரைத்தாய் நின்சீர்
யாதறிந்து புகன்றேன்முன்
யாதுதவம் புரிந்தேன்
பாரணவி அன்பரெலாம்
பரிந்துபுகழ்ந் தேத்தப்
பணிஅணிந்து மணிமன்றுள்
அணிநடஞ்செய் பதியே. 18

3078 துரியவெளி தனிற்பரம
நாதஅணை நடுவே

சுயஞ்சுடரில் துலங்குகின்ற
துணையடிகள் வருந்தப்
பிரியமொடு
நடந்தெளியேன்
இருக்குமிடந் தேடிப்
பெருங்கதவந் திறப்பித்துப்
பேயன்எனை அழைத்து
உரியபொருள் ஒன்றெனது
கையில்அளித் திங்கே
உறைகமகிழ்ந் தெனஉரைத்த
உத்தமநின் னருளைப்
பெரியபொரு
ளெவற்றினுக்கும்
பெரியபொரு ளென்றே
பின்னர்அறிந் தேன்இதற்கு
முன்னர்அறி யேனே. 19

3079 நீளாதி மூலமென நின்றவனும்
நெடுநாள்
நேடியுங்கண் டறியாத
நின்னடிகள் வருந்த

ஆளாநான் இருக்குமிடம்
அதுதேடி நடந்தே
அணிக்கதவந் திறப்பித்துள்
ளன்பொடெனை அழைத்து
வாளாநீ மயங்காதே
மகனேஇங் கிதனை
வாங்கிக்கொள் என்றெனது
மலர்க்கைதனிற் கொடுத்தாய்
கேளாய்என்
உயிர்த்துணையாய்க்
கிளர்மன்றில் வேத
கீதநடம் புரிகின்ற நாதமுடிப்
பொருளே. 20

3080 சத்தஉரு வாமறைப்பொற்
சிலம்பணிந்தம் பலத்தே
தனிநடஞ்செய்
தருளும்அடித் தாமரைகள்
வருந்த
சித்தஉரு வாகிஇங்கே
எனைத்தேடி நடந்து

தெருக்கதவந் திறப்பித்தென்
செங்கையில்ஒன் றளித்து
மத்தஉரு வாமனத்தால்
மயக்கமுறேல் மகனே
மகிழ்ந்துறைக
எனத்திருவாய் மலர்ந்தகுண
மலையே
சுத்தஉரு வாய்ச்சுத்த
அருவாகி அழியாச்
சுத்தஅரு உருவான சுத்தபரம்
பொருளே. 21

3081 பலகோடி மறைகளெலாம்
உலகோடி மயங்கப்
பரநாத முடிநடிக்கும்
பாதமலர் வருந்தச்
சிலகோடி நடந்தெளியேன்
இருக்குமிடத் தணைந்து
தெருக்கதவந் திறப்பித்தென்
செங்கையில்ஒன் றளித்தே
அலகோடி வருந்தேல்இங்

கமர்களனத் திருவாய்
அலர்ந்தஅருட்
குருவேபொன்
னம்பலத்தெம் அரசே
விலகோடி எனத்துயர்கள்
ஒன்றொடொன்று புகன்று
விரைந்தோடச்
செய்தனைஇவ்
விளைவறியேன் வியப்பே. 22

3082 செய்வகைஒன் றறியாது
திகைப்பினொடே இருந்தேன்
திடுக்கெனஇங்
கெழுந்திருப்பத்
தெருக்கதவந் திறப்பித்
துய்வகைஒன் றெனதுகரத்
துவந்தளித்து மகனே
உய்கமகிழ்ந் தின்றுமுதல்
ஒன்றும்அஞ்சேல் என்று
மெய்வகையில்

புகன்றபின்னும் அஞ்சியிருந்
தேனை
மீட்டும்இன்றை
இரவில்உணர் வூட்டிஅச்சந்
தவிர்த்தாய்
ஐவகையாய் நின்றுமன்றில்
ஆடுகின்ற அரசே
அற்புதத்தாள் மலர்வருத்தம்
அடைந்தனஎன் பொருட்டே. 23

3083 உள்ளிரவி மதியாய்நின்
றுலகமெலாம் நடத்தும்
உபயவகை யாகியநின்
அபயபதம் வருந்த
நள்ளிரவின் மிகநடந்து
நான்இருக்கும் இடத்தே
நடைக்கதவந் திறப்பித்து
நடைக்கடையில் அழைத்து
எள்ளிரவு நினைந்துமயக்
கெய்தியிடேல் மகனே
என்றென்கை தனில்ஒன்றை

ஈந்துமகிழ் வித்தாய்
அள்ளிரவு போல்மிடற்றில்
அழகுகிளர்ந் தாட
அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற
செம்பவளக் குன்றே. 24

3084 விளங்கறிவுக் கறிவாகி
மெய்த்துரிய நிலத்தே
விளையும்அனு பவமயமாம்
மெல்லடிகள் வருந்தத்
துளங்குசிறி யேன்இருக்கும்
இடந்தேடி நடந்து
தொடர்க்கதவந் திறப்பித்துத்
தொழும்பன்எனை
அழைத்துக்
களங்கமிலா ஒன்றெனது
கைதனிலே கொடுத்துக்
களித்துறைக எனத்திருவாக்
களித்தஅருட் கடலே
குளங்கொள்விழிப்

பெருந்தகையே
மணிமன்றில் நடஞ்செய்
குருமணியே அன்பர்மனக் 25
கோயிலில்வாழ் குருவே.

3085 வேதமுடி மேற்சுடராய்
ஆகமத்தின் முடிமேல்
விளங்கும்ஒளி யாகியநின்
மெல்லடிகள் வருந்தப்
பூதமுடி மேல்நடந்து
நானிருக்கு மிடத்தே
போந்திரவிற் கதவுதனைக்
காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
நாதமுடி மேல்விளங்குந்
திருமேனி காட்டி
நற்பொருள்என் கைதனிலே
நல்கியநின் பெருமை
ஓதமுடி யாதெனில்என்
புகல்வேன்அம் பலத்தே
உயிர்க்கின்பந் தரநடனம்
உடையபரம் பொருளே. 26

3086 தங்குசரா சரமுழுதும்
அளித்தருளி நடத்துந்
தாள்மலர்கள் மிகவருந்தத்
தனித்துநடந் தொருநாள்
கங்குலில்யான்
இருக்குமனைக் கதவுதிறப்
பித்துக்
கையில்ஒன்று
கொடுத்தஉன்றன்
கருணையைஎன் என்பேன்
இங்குசிறி யேன்பிழைகள்
எத்தனையும் பொறுத்த
என்குருவே என்உயிருக்
கின்பருளும் பொருளே
திங்களணி சடைப்பவளச்
செழுஞ்சோதி மலையே
சிவகாம வல்லிமகிழ்
திருநடநா யகனே. 27

3087 மாமாயை அசைந்திடச்சிற்

றம்பலத்தே நடித்தும்
வருந்தாத மலரடிகள்
வருந்தநடந் தருளி
ஆமாறன் றிரவினிடை
அணிக்கதவந் திறப்பித்
தங்கையில்ஒன் றளித்தினிநீ
அஞ்சேல்என் றுவந்து
தேமாவின் பழம்பிழிந்து
வடித்துநறு நெய்யுந்
தேனும்ஒக்கக் கலந்ததெனத்
திருவார்த்தை அளித்தாய்
கோமான்நின்
அருட்பெருமை
என்உரைப்பேன் பொதுவில்
கூத்தாடி எங்களைஆட் 28
கொண்டபரம் பொருளே.

3088 படைப்பவனுங் காப்பவனும்
பற்பலநாள் முயன்று
பார்க்கவிரும்
பினுங்கிடையாப் பாதமலர்

வருந்த
நடைப்புலையேன்
பொருட்டாக நடந்திரவிற்
கதவம்
நன்குதிறப் பித்தொன்று
நல்கியதும் அன்றி
இடைப்படுநா
ளினும்வந்தென் இதயமயக்
கெல்லாம்
இரிந்திடச்செய்
தனைஉன்றன்
இன்னருள்என் என்பேன்
தடைப்படுமா றில்லாத
பேரின்பப் பெருக்கே
தனிமன்றில் ஆனந்தத்
தாண்டவஞ்செய் அரசே. 29

3089 முன்னைமறை முடிமணியாம்
அடிமலர்கள் வருந்த
முழுதிரவில்
நடந்தெளியேன்

முயங்குமிடத் தடைந்து
அன்னையினும் பரிந்தருளி
அணிக்கதவந் திறப்பித்
தங்கையில்ஒன்
றளித்தெனையும்
அன்பினொடு நோக்கி
என்னைஇனி மயங்காதே
என்மகனே மகிழ்வோ
டிருத்திஎன உரைத்தாய்நின்
இன்னருள்என் என்பேன்
மின்னைநிகர்
செஞ்சடைமேன்
மதியம்அசைந் தாட
வியன்பொதுவில்
திருநடஞ்செய் விமலபரம்
பொருளே. 30

3090 மீதானத் தருள்ஒளியாய்
விளங்கியநின் அடிகள்
மிகவருந்த நடந்திரவில்
வினையேன்றன்

பொருட்டாச்
சீதானக் கதவுதனைத்
திறப்பித்துச் சிறியேன்
செங்கையில்ஒன் றளித்தினிநீ
சிறிதுமஞ்சேல் இங்கு
மாதானத் தவர்சூழ
வாழ்களென உரைத்தாய்
மாமணிநின் திருவருளின்
வண்மைஎவர்க் குளதே
ஓதானத் தவர்தமக்கும்
உணர்வரிதாம் பொருளே
ஓங்கியசிற் றம்பலத்தே
ஒளிநடஞ்செய் பதியே.
31

3091 வேதாந்த சித்தாந்தம்
என்னும்அந்தம் இரண்டும்
விளங்கஅமர்ந் தருளியநின்
மெல்லடிகள் வருந்த
நாதாந்த வெளிதனிலே
நடந்தருளும் அதுபோல்

நடந்தருளிக் கடைநாயேன்
நண்ணும்இடத் தடைந்து
போதாந்த மிசைவிளக்குந்
திருமேனி காட்டிப்
புலையேன்கை
யிடத்தொன்று
பொருந்தவைத்த பொருளே
சூதாந்த மனைத்தினுக்கும்
அப்பாற்பட் டிருந்த
துரியவெளிக் கேவிளங்கும்
பெரியஅருட் குருவே. 32

3092 ஒருமையிலே இருமைஎன
உருக்காட்டிப் பொதுவில்
ஒளிநடஞ்செய் தருளுகின்ற
உபயபதம் வருந்த
அருமையிலே
நடந்தெளியேன்
இருக்குமிடத் தடைந்தே
அணிக்கதவந் திறப்பித்தென்
அங்கையில்ஒன் றளித்துப்

பெருமையிலே பிறங்குகநீ
எனத்திருவாய் மலர்ந்த
பெருங்கருணைக் கடலேநின்
பெற்றியைஎன் என்பேன்
கருமையிலே நெடுங்காலங்
கலந்துகலக் குற்ற
கலக்கமெலாந்
தவிர்த்தெம்மைக்
காத்தருளும் பதியே. 33

3093 விந்துநிலை நாதநிலை
இருநிலைக்கும் அரசாய்
விளங்கியநின் சேவடிகள்
மிகவருந்த நடந்து
வந்துநிலை பெறச்சிறியேன்
இருக்குமிடத் தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்து
மகனேஎன் றழைத்து
இந்துநிலை முடிமுதலாந்
திருஉருவங் காட்டி
என்கையில்ஒன்

றளித்தின்பம் எய்துகஎன்
றுரைத்தாய்
முந்துநிலைச் சிறியேன்செய்
தவமறியேன் பொதுவில்
முத்தர்மனந் தித்திக்க
நிருத்தமிடும் பொருளே. 34

3094 நவநிலைக்கும் அதிகாரம்
நடத்துகின்ற அரசாய்
நண்ணியநின் பொன்னடிகள்
நடந்துவருந் திடவே
அவநிலைக்குங்
கடைப்புலையேன்
இருக்கும்இடத் திரவில்
அணைந்தருளிக் கதவுதிறந்
தடியேனை அழைத்தே
சிவநிலைக்கும் படிஎனது
செங்கையில்ஒன் றளித்துச்
சித்தமகிழ்ந் துறைகஎனத்
திருப்பவளந் திறந்தாய்
பவநிலைக்குங்

கடைநாயேன் பயின்றதவம்
அறியேன்
பரம்பரமா மன்றில்நடம்
பயின்றபசு பதியே. 35

3095 புண்ணியர்தம் மனக்கோயில்
புகுந்தமர்ந்து விளங்கும்
பொன்மலர்ச்சே
வடிவருத்தம் பொருந்தநடந்
தெளியேன்
நண்ணியஓர் இடத்தடைந்து
கதவுதிறப் பித்து
நற்பொருள்ஒன்
றென்கைதனில் நல்கியநின்
பெருமை
எண்ணியபோ தெல்லாம்என்
மனமுருக்கும் என்றால்
எம்ப□ருமான் நின்அருளை
என்னெனயான் புகல்வேன்
தண்ணியவெண்

மதிஅணிந்த செஞ்சடைநின்
றாடத்
தனித்தமன்றில் ஆனந்தத் 36
தாண்டவஞ்செய் அரசே.

3096 மூவருக்கும் எட்டாது மூத்ததிரு
அடிகள்
முழுதிரவில் வருந்தியிட
முயங்கிநடந் தருளி
யாவருக்கும் இழிந்தேன்இங்
கிருக்கும்இடத் தடைந்தே
எழிற்கதவந் திறப்பித்துள்
எனைஅழைத்து மகனே
தேவருக்கும் அரிதிதனை
வாங்கெனஎன் கரத்தே
சித்தமகிழ்ந் தளித்தனைநின்
திருவருள்என் என்பேன்
பூவருக்கும் பொழிற்றில்லை
அம்பலத்தே நடனம்
புரிந்துயிருக் கின்பருளும்
பூரணவான் பொருளே.

3097 கற்றவர்தம் கருத்தினின்முக்
கனிரசம்போல் இனிக்கும்
கழலடிகள் வருந்தியிடக்
கடிதுநடந் திரவில்
மற்றவர்கா ணாதெளியேன்
இருக்கும்இடத் தடைந்து
மனைக்கதவு திறப்பித்து
வலிந்தெனைஅங் கழைத்து
நற்றவர்க்கும் அரிதிதனை
வாங்கெனஎன் கரத்தே
நல்கியநின் பெருங்கருணை
நட்பினைஎன் என்பேன்
அற்றவர்க்கும் பற்றவர்க்கும்
பொதுவினிலே நடஞ்செய்
அருட்குருவே சச்சிதா
னந்தபரம் பொருளே. 38

3098 கருணைவடி வாய்அடியார்
உள்ளகத்தே அமர்ந்த
கழலடிகள் வருந்தியிடக்

கங்குலிலே நடந்து
மருணிறையுஞ்
சிறியேன்நான் இருக்குமிடத்
தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்து
மகிழ்ந்தழைத்து மகனே
பொருணிறையும்
இதனைஇங்கே
வாங்கெனஎன் கரத்தே
பொருந்தஅளித் தருளியநின்
பொன்னருள்என் என்பேன்
அருணிறையும்
பெருங்கடலே அம்பலத்தில்
பரமா
னந்தவுரு வாகிநடம்
ஆடுகின்ற அரசே. 39

3099 அருளுருவாய் ஐந்தொழிலும்
நடத்துகின்ற அடிகள்
அசைந்துவருந் திடஇரவில்
யானிருக்கும் இடத்தே

தெருளுருவின் நடந்துதெருக்
கதவுதிறப் பித்துச்
சிறியேனை அழைத்தெனது
செங்கையில்ஒன் றளித்து
மருளுருவின் மற்றவர்போல்
மயங்கேல்என் மகனே
மகிழ்ந்துதிரு அருள்வழியே
வாழ்கஎன உரைத்தாய்
இருளுருவின்
மனக்கொடியேன் யாதுதவம்
புரிந்தேன்
எல்லாம்வல் லவனாகி
இருந்தபசு பதியே. 40

3100 முழுதும்உணர்ந் தவர்முடிமேல்
முடிக்குமணி யாகி
முப்பொருளு மாகியநின்
ஒப்பில்அடி மலர்கள்
கழுதும்உணர் வரியநடுக்
கங்குலிலே வருந்தக்
கடிதுநடந் தடிநாயேன்

கருதுமிடத் தடைந்து
பழுதுபடா வண்ணம்எனைப்
பரிந்தழைத்து மகனே
பணிந்திதனை
வாங்கெனஎன் பாணியுறக்
கொடுத்துத்
தொழுதெனைப்பா டுகஎன்று
சொன்னபசு பதிநின்
தூயஅருட் பெருமையைஎன்
சொல்லிவியக் கேனே. 41

3101 மானினைத்த அளவெல்லாங்
கடந்தப்பால் வயங்கும்
மலரடிகள் வருந்தியிட
மகிழ்ந்துநடந் தருளிப்
பானினைத்த சிறியேன்நான்
இருக்குமிடத் தடைந்து
பணைக்கதவந் திறப்பித்துப்
பரிந்தழைத்து மகனே
நீநினைத்த வண்ணமெலாங்
கைகூடும் இதுஓர்

நின்மலம்என்
றென்கைதனில்
நேர்ந்தளித்தாய் நினக்கு
நானினைத்த நன்றிஒன்றும்
இலையேநின் அருளை
நாயடியேன் என்புகல்வேன்
நடராஜ மணியே. 42

3102 சூரியசந் திரரெல்லாந்
தோன்றாமை விளங்கும்
சுயஞ்சோதி யாகும்அடித்
துணைவருந்த நடந்து
கூரியமெய் அறிவென்ப
தொருசிறிதுங் குறியாக்
கொடியேன்நான்
இருக்குமிடங் குறித்திரவில்
நடந்து
காரியம்உண் டெனக்கூவிக்
கதவுதிறப் பித்துக்
கையில் ஒன்றை

அளித்தனைஉன்
கருணையைஎன் என்பேன்
ஆரியர்தம் அளவுகடந்
தப்பாலுங் கடந்த
ஆனந்த மன்றில்நடம் 43
ஆடுகின்ற அரசே.

3103 தற்போதந் தோன்றாத
தலந்தனிலே தோன்றும்
தாள்மலர்கள் வருந்தியிடத்
தனித்துநடந் தருளி
எற்போதங் ககன்றிரவில்
யானிருக்கு மிடம்போந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்திவ்
வெளியேனை அழைத்துப்
பொற்போத
வண்ணம்ஒன்றென்
கைதனிலே அளித்துப்
புலையொழிந்த
நிலைதனிலே
பொருந்துகஎன் றுரைத்தாய்

சிற்போத மயமான
திருமணிமன் றிடத்தே
சிவமயமாம் அனுபோகத்
திருநடஞ்செய் அரசே. 44

3104 கற்பனைகள் எல்லாம்போய்க்
கரைந்ததலந் தனிலே
கரையாது நிறைந்ததிருக்
கழலடிகள் வருந்த
வெற்பனையும் இன்றிஒரு
தனியாக நடந்து
விரைந்திரவிற் கதவுதனைக்
காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
அற்பனைஓர் பொருளாக
அழைத்தருளி அடியேன்
அங்கையில்ஒன்
றளித்தனைநின்
அருளினைஎன் புகல்வேன்
நற்பனவர் துதிக்கமணி
மன்றகத்தே இன்ப
நடம்புரியும் பெருங்கருணை

நாயகமா மணியே. 45

3105 ஒன்றாகி இரண்டாகி
ஒன்றிரண்டின் நடுவே
உற்றஅனு பவமயமாய்
ஒளிர்அடிகள் வருந்த
அன்றார நடந்திரவில்
யானுறையும் இடத்தே
அடைந்துகத வந்திறப்பித்
தன்பொடெனை அழைத்து
நன்றார எனதுகரத்
தொன்றருளி இங்கே
நண்ணிநீ எண்ணியவா
நடத்துகஎன் றுரைத்தாய்
இன்றார வந்ததனை
உணர்த்தினைநின் அருளை
என்புகல்வேன் மணிமன்றில்
இலங்கியசற் குருவே.
46

3106 எங்கும்விளங் குவதாகி
இன்பமய மாகி

என்னுணர்வுக் குணர்வுதரும்
இணையடிகள் வருந்த
பொங்குமிர விடைநடந்து
நானுறையும் இடத்தே
போந்துமணிக் கதவுதனைக்
காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
தங்குமடி யேனைஅழைத்
தங்கையில்ஒன் றளித்தே
தயவினொடு வாழ்கஎனத்
தனித்திருவாய் மலர்ந்தாய்
இங்குநின தருட்பெருமை
என்னுரைப்பேன் பொதுவில்
இன்பநடம் புரிகின்ற
என்னுடைநா யகனே. 47

3107 சித்தெவையும் வியத்தியுறுஞ்
சுத்தசிவ சித்தாய்ச்
சித்தமதில் தித்திக்குந்
திருவடிகள் வருந்த
மத்தஇர விடைநடந்து
வந்தருளி அடியேன்

வாழுமனைத் தெருக்கதவு
திறப்பித்தங் கடைந்து
அத்தகவின்
எனைஅழைத்தென்
அங்கையில்ஒன் றளித்தாய்
அன்னையினும்
அன்புடையாய்
நின்னருள்என் என்பேன்
முத்தர்குழுக் காணமன்றில்
இன்பநடம் புரியும்
முக்கணுடை ஆனந்தச் 48
செக்கர்மணி மலையே.

3108 சகலமொடு கேவலமுந் தாக்காத
இடத்தே
தற்பரமாய் விளங்குகின்ற
தாள்மலர்கள் வருந்தப்
பகலொழிய நடுவிரவில்
நடந்தருளி அடியேன்
பரியுமிடத் தடைந்துமணிக்
கதவுதிறப் பித்துப்

புகலுறுக வருகஎன
அழைத்தெனது கரத்தே
பொருந்தஒன்று
கொடுத்தனைநின்
பொன்னருள்என் என்பேன்
உகல்ஒழியப் பெருந்தவர்கள்
உற்றுமகிழ்ந் தேத்த
உயர்பொதுவில் இன்பநடம் 49
உடையபரம் பொருளே.

3109 உள்ளுருகுந் தருணத்தே
ஒளிகாட்டி விளங்கும்
உயர்மலர்ச்சே வடிவருந்த
உவந்துநடந் தருளிக்
கள்ளமனத் தேனிருக்கும்
இடந்தேடி அடைந்து
கதவுதிறப் பித்தருளிக்
களித்தெனைஅங் கழைத்து
நள்ளுலகில் உனக்கிதுநாம்
நல்கினம்நீ மகிழ்ந்து
நாளும்உயிர்க் கிதம்புரிந்து

நடத்திஎன உரைத்தாய்
தெள்ளும்அமு தாய்அன்பர்
சித்தம்எலாம் இனிக்கும்
செழுங்கனியே மணிமன்றில்
திருநடநா யகனே. 50

3110 தன்னுருவங் காட்டாத
மலஇரவு விடியுந்
தருணத்தே உதயஞ்செய்
தாள்மலர்கள் வருந்தப்
பொன்னுருவத் திருமேனி
கொண்டுநடந் தடியேன்
பொருந்துமிடத் தடைந்துகத
வந்திறக்கப் புரிந்து
தன்னுருவம்
போன்றதொன் றங் கெனை
அழைத்தென் கரத்தே
தந்தருளி மகிழ்ந்திங்கே
தங்குகஎன் றுரைத்தாய்
என்னுருவம் எனக்குணர்த்தி
அருளியநின் பெருமை

என்னுரைப்பேன்
மணிமன்றில் இன்பநடத்
தரசே. 51

3111 அண்டவகை பிண்டவகை
அனைத்தும்உதித் தொடுங்கும்
அணிமலர்ச்சே வடிவருத்தம்
அடையநடந் தருளிக்
கண்டவருங் காணாத
நடுஇரவு தனில்யான்
கருதுமிடத் தடைந்துகத
வந்திறக்கப் புரிந்து
தொண்டனென
எனையும்அழைத்
தென்கையில்ஒன் றளித்தாய்
துரையேநின்
அருட்பெருமைத்
தொண்மையைஎன்
என்பேன்
உண்டவர்கள் உணுந்தோறும்
உவட்டாத அமுதே

உயர்பொதுவில் இன்பநடம்
உடையபரம் பொருளே. 52

3112 அறிவுடையார் உள்ளகப்போ
தலருகின்ற தருணத்
தருள்மணத்தே னாகிஉற்ற
அடிஇணைகள் வருந்தப்
பிறிவுடையேன்
இருக்குமிடந் தேடிநடந்
தடைந்து
பெருங்கதவந் திறப்பித்துப்
பேயன்எனை அழைத்துச்
செறிவுடையாய்
இதுவாங்கென்
றுதவவும்நான் மறுப்பத்
திரும்பவும்என் கைதனிலே
சேரஅளித் தனையே
பொறிவறியேன்
அளவினில்உன்
கருணையைஎன் என்பேன்
பொற்பொதுவில்

நடம்புரியும் பூரணவான்
பொருளே. 53

3113 விடையமொன்றுங் காணாத
வெளிநடுவே ஒளியாய்
விளங்குகின்ற சேவடிகள்
மிகவருந்த நடந்து
கடையனையுங்
குறிக்கொண்டு கருதுமிடத்
தடைந்து
கதவுதிறப் பித்தெனது
கையில்ஒன்று கொடுக்க
இடையின்அது நான்மறுப்ப
மறுக்கேல்என் மகனே
என்றுபின்னுங்
கொடுத்தாய்நின்
இன்னருள்என் என்பேன்
உடையபரம் பொருளேஎன்
உயிர்த்துணையே பொதுவில்
உய்யும்வகை அருள்நடனஞ்
செய்யும்ஒளி மணியே. 54

3114 நான்தனிக்குந் தரணத்தே
தோன்றுகின்ற துணையாய்
நான்தனியா இடத்தெனக்குத்
தோன்றாத துணையாய்
ஏன்றருளுந் திருவடிகள்
வருந்தநடந் தருளி
யானுறையும் இடத்தடைந்து
கதவுதிறப் பித்து
ஆன்றஎனை அழைத்தெனது
கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்க்
கறிவிலியேன் செய்யும்வகை
அறியேன்நின் கருணை
ஈன்றவட்கும் இல்லைஎன
நன்கறிந்தேன் பொதுவில்
இன்பநடம் புரிகின்ற
என்னுயிர்நா யகனே. 55

3115 அருள்விளங்கும் உள்ளகத்தே
அதுஅதுவாய் விளங்கும்
அணிமலர்ச்சே வடிவருத்தம்
அடையநடந் தருளிப்

பொருள்விளங்கா
நடுஇரவில் நானுறையும்
இடத்தே
போந்துதெருக்
காப்பவிழ்க்கப்
புரிந்தெனைஅங் கழைத்துத்
தெருள்விளங்கும்
ஒருபொருள்என்
செங்கைதனில் அளித்தாய்
சிவபெருமான்
பெருங்கருணைத்
திறத்தினைஎன் என்பேன்
மருள்விளங்கி உணர்ச்சியுறத்
திருமணிமன் றிடத்தே
மன்னுயிர்க் கின்பருள
வயங்குநடத் தரசே. 56

3116 பருவமுறு தருணத்தே
சர்க்கரையும் தேனும்
பாலுநெய்யும் அளிந்தநறும்
பழரசமும் போல

மருவும்உளம்
உயிர்உணர்வோ
டெல்லாந்தித் திக்க
வயங்கும்அடி
யிணைகள்மிக வருந்தநடந்
தருளித்
தெருவடைந்து நானிருக்கு
மனைக்காப்புத் திறக்கச்
செய்தருளிப்
பொருள்ஒன்றென்
செங்கைதனில் அளித்தாய்
திருமணிமன் றிடைநடிக்கும்
பெருமான்நின் கருணைத்
திறத்தினைஇச்
சிறியேன்நான் செப்புதல்எங்
ஙனமே. 57

3117 என்அறிவை உண்டருளி
என்னுடனே கூடி
என்இன்பம் எனக்கருளி

என்னையுந்தா னாக்கித்
தன்அறிவாய் விளங்குகின்ற
பொன்னடிகள் வருந்தத்
தனிநடந்து தெருக்கதவந்
தாள்திறப்பித் தருளி
முன்னறிவில்
எனைஅழைத்தென்
கையில்ஒன்று கொடுத்த
முன்னவநின் இன்னருளை
என்னனயான் மொழிவேன்
மன்அறிவுக் கறிவாம்பொன்
னம்பலத்தே இன்ப
வடிவாகி நடிக்கின்ற 58
மாகருணை மலையே.

3118 பரயோக அனுபவத்தே
அகம்புறந்தோன் றாத
பரஞ்சோதி யாகும்இணைப்
பாதமலர் வருந்த
வரயோகர் வியப்பஅடி
யேன்இருக்கும் இடத்தே

வந்துதெருக் கதவுதனைக்
காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
திரயோகர்க் கரிதிதனை
வாங்குகஎன் றெனது
செங்கைதனில்
அளித்தாய்நின்
திருவருள்என் என்பேன்
உரயோகர் உளம்போல
விளங்குமணி மன்றில்
உயிர்க்கின்பந் தரநடனம்
உடையபரம் பொருளே. 59

3119 சொன்னிறைந்த
பொருளும்அதன் இலக்கியமும்
ஆகித்
துரியநடு விருந்தஅடித்
துணைவருந்த நடந்து
கொன்னிறைந்த
இரவினிடை எழுந்தருளிக்
கதவம்
கொழுங்காப்பை

அவிழ்வித்துக் கொடியேனை
அழைத்து
என்னிறைந்த
ஒருபொருள்என்
கையில்அளித் தருளி
என்மகனே வாழ்கஎன
எழில்திருவாய் மலர்ந்தாய்
தன்னிறைந்த நின்கருணைத்
தன்மையைஎன் புகல்வேன்
தனிமன்றில் ஆனந்தத்
தாண்டவஞ்செய் அரசே. 60

3120 முத்திஒன்று வியத்திஒன்று
காண்மின்என்றா கமத்தின்
முடிகள்முடித் துரைக்கின்ற
அடிகள்மிக வருந்தப்
பத்திஒன்றும் இல்லாத
கடைப்புலையேன்
பொருட்டாப்
படிற்றுளத்தேன்
இருக்கும்இடந் தனைத்தேடி

நடந்து
சித்திஒன்று திருமேனி
காட்டிமனைக் கதவம்
திறப்பித்தங்
கெனைஅழைத்தென்
செங்கையிலே மகிழ்ந்து
சத்திஒன்று கொடுத்தாய்நின்
தண்ணருள்என் என்பேன்
தனிமன்றுள் ஆனந்தத்
தாண்டவஞ்செய் அரசே. 61

3121 எனக்குநன்மை தீமையென்ப
திரண்டுமொத்த இடத்தே
இரண்டும்ஒத்துத்
தோன்றுகின்ற எழிற்பதங்கள்
வருந்தத்
தனக்குநல்ல வண்ணம்ஒன்று
தாங்கிநடந் தருளித்
தனித்திரவில்
கடைப்புலையேன்
தங்குமிடத் தடைந்து

கனக்குமனைத்
தெருக்கதவங்
காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
களிப்பொடெனை
அழைத்தெனது
கையில்ஒன்று கொடுத்து
உனக்கினிய
வண்ணம்இதென்
றுரைத்தருளிச் சென்றாய்
உடையவநின்
அருட்பெருமை உரைக்கமுடி
யாதே. 62
3122 இம்மையினோ டம்மையினும்
எய்துகின்ற இன்பம்
எனைத்தொன்றும்
வேண்டாத இயற்கைவருந்
தருணம்
எம்மையினும் நிறைசொருப
சுத்தசுகா ரம்பம்
இயற்சொருப சுத்தசுக

அனுபவம்என் றிரண்டாய்ச்
செம்மையிலே
விளங்குகின்ற திருவடிகள்
வருந்தச்
சிறியேன்பால்
அடைந்தெனது
செங்கையில்ஒன் றளித்தாய்
உம்மையிலே
யான்செய்தவம் யாதெனவும்
அறியேன்
உயர்பொதுவில் இன்பநடம்
உடையபரம் பொருளே. 63

3123 அன்பளிப்ப தொன்றுபின்னர்
இன்பளிப்ப தொன்றென்
றறிஞரெலாம் மதிக்கின்ற
அடிமலர்கள் வருந்த
என்பளித்த உடல்கள்தொறும்
உயிர்க்குயிராய் இருக்கும்
எம்பெருமான் நடந்தருளிக்
கதவுதிறப் பித்துத்

துன்பளிக்கும்
நெஞ்சகத்தென் றனைக்கூவி
அழைத்துத்
தூயஇள நகைமுகத்தே
துளும்பஎனை நோக்கி
முன்பளித்த தென்றனது
கையில்ஒன்றை அளித்தாய்
முன்னவநின்
அருட்பெருமை முன்னஅறி
யேனே. 64

3124 மோகஇருட் கடல்கடத்தும்
புணைஒன்று நிறைந்த
மோனசுகம் அளிப்பிக்கும்
துணைஒன்றென் றுரைக்கும்
யோகமலர்த் திருவடிகள்
வருந்தநடந் தருளி
உணர்விலியேன்
பொருட்டாக இருட்டிரவில்
நடந்து
போகமனைப் பெருங்கதவந்

திறப்பித்துட் புகுந்து
புலையேனை
அழைத்தொன்று
பொருந்தஎன்கை
கொடுத்தாய்
நாகமணிப் பணிமிளிர
அம்பலத்தே நடஞ்செய்
நாயகநின் பெருங்கருணை
நவிற்றமுடி யாதே. 65

3125 காணுகின்ற கண்களுக்குக்
காட்டுகின்ற ஒளியாய்க்
காட்டுகின்ற ஒளிதனக்குக்
காட்டுவிக்கும் ஒளியாய்
பூணுகின்ற திருவடிகள்
வருந்தநடந் தடியேன்
பொருந்துமிடத் தடைந்துகத
வந்திறக்கப் புரிந்து
கோணுகின்ற மனத்தாலே
நாணுவதேன் மகனே

குறைவறவாழ்
கெனமகிழ்ந்து
கொடுத்தனைஒன் றெனக்கு
மாணுகின்ற நின்னருளின்
பெருமையைஎன் என்பேன்
மணிமன்றில் ஆனந்த
மாநடஞ்செய் அரசே. 66

3126 ஆறாறு தத்துவத்தின்
சொரூபமுதல் அனைத்தும்
அறிவிக்கும் ஒன்றவற்றின்
அப்பாலே இருந்த
வீறாய தற்சொருப
முதலனைத்தும் அறிவில்
விளக்குவிக்கும் ஒன்றென்று
விளைவறிந்தோர் விளம்பும்
பேறாய திருவடிகள்
வருந்தநடந் திரவில்
பேயடியேன் இருக்குமிடத்
தடைந்தென்னை அழைத்துச்
சோறாய பொருள்ஒன்றென்

கரத்தளித்தாய் பொதுவில்
சோதிநின தருட்பெருமை 67
ஓதிமுடி யாதே.

3127 கருவிகளை நம்முடனே
கலந்துளத்தே இயக்கிக்
காட்டுவதொன் றக்கருவி
கரணங்கள் அனைத்தும்
ஒருவிஅப்பாற் படுத்திநமை
ஒருதனியாக் குவதொன்
றுபயம்எனப் பெரியர்சொலும்
அபயபதம் வருந்தத்
துருவிஅடி யேன்இருக்கும்
இடத்திரவில் அடைந்து
துணிந்தெனது கையில்ஒன்று
சோதியுறக் கொடுத்து
வெருவியிடேல் இன்றுமுதல்
மிகமகிழ்க என்றாய்
வித்தகநின் திருவருளை
வியக்கமுடி யாதே. 68

3128 ஆதியிலே கலப்பொழிய

ஆன்மசுத்தி அளித்தாங்
கதுஅதுஆக் குவதொன்றாம்
அதுஅதுவாய் ஆக்கும்
சோதியிலே தானாகிச்
சூழ்வதொன்றாம் என்று
சூழ்ச்சிஅறிந் தோர்புகலும்
துணையடிகள் வருந்த
வீதியிலே நடந்தடியேன்
இருக்கும்இடந் தேடி
விரும்பிஅடைந்
தெனைக்கூவி
விளைவொன்று கொடுத்தாய்
பாதியிலே ஒன்றான
பசுபதிநின் கருணைப்
பண்பைஅறிந் தேன்ஒழியா
நண்பைஅடைந் தேனே.
69

3129 இருட்டாய மலச்சிறையில்
இருக்கும்நமை எல்லாம்
எடுப்பதொன்றாம்

இன்பநிலை
கொடுப்பதொன்றாம்
எனவே
பொருட்டாயர் போற்றுகின்ற
பொன்னடிகள் வருந்தப்
பொறையிரவில்
யானிருக்கும் இடந்தேடிப்
புகுந்து
மருட்டாயத் திருந்தேனைக்
கூவிவர வழைத்து
வண்ணம்ஒன்றென்
கைதனிலே மகிழ்ந்தளித்தாய்
நின்றன்
அருட்டாயப் பெருமைதனை
என்னுரைப்பேன் பொதுவில்
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய்
தருளுகின்ற அரசே. 70
3130 உன்மனியின் உள்ளகத்தே
ஒளிருவதொன் றாகி
உற்றஅதன் வெளிப்புறத்தே

ஓங்குவதொன் றாகிச்
சின்மயமாய் விளங்குகின்ற
திருவடிகள் வருந்தச்
சிறுநாயேன் பொருட்டாகத்
தெருவில்நடந் தருளிப்
பொன்மயமாந் திருமேனி
விளங்கஎன்பால் அடைந்து
பொருள்ஒன்றென்
கைதனிலே பொருந்தஅளித்
தனையே
நின்மலனே நின்னருளை
என்புகல்வேன் பொதுவில்
நிறைந்தஇன்ப வடிவாகி
நிருத்தம்இடும் பதியே. 71

3131 ஐவர்களுக் கைந்தொழிலும்
அளித்திடுவ தொன்றாம்
அத்தொழிற்கா ரணம்புரிந்து
களித்திடுவ தொன்றாம்
தெய்வநெறி என்றறிஞர்
புகழ்ந்துபுகழ்ந் தேத்துந்

திருவடிகள் மிகவருந்தத்
தெருவினிடை நடந்து
கைவரயான்
இருக்கும்மணைக் கதவுதிறப்
பித்துக்
களித்தெனைஅங்
கழைத்தெனது கையில்ஒன்று
கொடுத்தாய்
சைவமணி மன்றிடத்தே
தனிநடனம் புரியும்
தற்பரநின் அருட்பெருமை
சாற்றமுடி யாதே. 72

3132 அருளுதிக்குந் தருணத்தே
அமுதவடி வாகி
ஆனந்த மயமாகி
அமர்ந்ததிரு வடிகள்
இருளுதிக்கும் இரவினிடை
வருந்தநடந் தருளி
யானிருக்கும் மனைக்கதவந்
திறப்பித்தங் கடைந்து

மருளுதிக்கும் மனத்தேனை
வரவழைத்து நோக்கி
மகிழ்ந்தெனது கரத்தொன்று
வழங்கியசற் குருவே
தெருளுதிக்கும் மணிமன்றில்
திருநடஞ்செய் அரசே
சிவபெருமான்
நின்கருணைத்
திறத்தைவியக் கேனே. 73

3133 நான்கண்ட போதுசுயஞ்
சோதிமய மாகி
நான்பிடித்த போதுமதி
நளினவண்ண மாகித்
தேன்கொண்ட பாலெனநான்
சிந்திக்குந் தோறுந்
தித்திப்ப தாகிஎன்றன்
சென்னிமிசை மகிழ்ந்து
தான்கொண்டு
வைத்தஅந்நாள்
சில்லென்றென் உடம்பும்

தகஉயிருங் குளிர்வித்த
தாண்மலர்கள் வருந்த
வான்கொண்டு நடந்திங்கு
வந்தெனக்கும் அளித்தாய்
மன்றில்நடத் தரசேநின்
மாகருணை வியப்பே. 74

3134 யோகாந்த மிசைஇருப்ப
தொன்றுகலாந் தத்தே
உவந்திருப்ப
தொன்றெனமெய்
யுணர்வுடையோர்
உணர்வால்
ஏகாந்தத் திருந்துணரும்
இணையடிகள் வருந்த
என்பொருட்டாய்
யானிருக்கும் இடந்தேடி
நடந்து
வாகாந்தச் சணிக்கதவந்
திறப்பித்தங் கென்னை
வரவழைத்தென் கைதனிலே

மகிழ்ந்தொன்று கொடுத்தாய்
மோகாந்த காரம்அறுத்
தவர்ஏத்தப் பொதுவில்
முயங்கிநடம் புரிகின்ற
முக்கனுடை அரசே. 75

3135 மகமதிக்கு மறையும்மறை
யான்மதிக்கும் அயனும்
மகிழ்ந்தயனான்
மதிக்கும்நெடு மாலும்நெடு
மாலான்
மிகமதிக்கும் உருத்திரனும்
உருத்திரனால் மதிக்கும்
மேலவனும் அவன்மதிக்க
விளங்குசதா சிவனும்
தகமதிக்குந் தோறும்அவர்
அவர்உளத்தின் மேலும்
தலைமேலும்
மறைந்துறையுந்
தாள்மலர்கள் வருந்த
அகமதிக்க நடந்தென்பால்

அடைந்தொன்று
கொடுத்தாய்
அம்பலத்தில் ஆடுகின்றாய்
அருட்பெருமை வியப்பே. 76

3136 இருவினைஒப் பாகிமல
பரிபாகம் பொருந்தல்
எத்தருணம் அத்தருணத்
தியல்ஞான ஒளியாம்
உருவினையுற் றுள்ளகத்தும்
பிரணவமே வடிவாய்
உற்றுவெளிப் புறத்தும்எழுந்
துணர்த்திஉரைத் தருளும்
திருவடிகள் மிகவருந்த
நடந்தெளியேன்
பொருட்டாத்
தெருக்கவந் திறப்பித்துச்
சிறியேனை அழைத்துக்
குருவடிவங் காட்டிஒன்று
கொடுத்தாய் என்கரத்தே
குணக்குன்றே

நின்னருட்கென்
குற்றமெலாங் குணமே.

3137 தம்மடியார் வருந்திலது
சகியாதக் கணத்தே
சார்ந்துவருத் தங்களெலாந்
தயவினொடு தவிர்த்தே
எம்மடியார் என்றுகொளும்
இணையடிகள் வருந்த
இரவினிடை
நடந்தெளியேன்
இருக்கும்இடத் தடைந்து
கம்மடியா(185)க்
கதவுபெருங் காப்பவிழப்
புரிந்து
கடையேனை
அழைத்தெனது
கையில்ஒன்று கொடுத்து
நம்மடியான் என்றெனையுந்
திருவுளத்தே அடைத்தாய்
நடம்புரியும் நாயகநின்

நற்கருணை வியப்பே.

185. கம்மடியர் - தொ.வே. -
அடிகளார் எழுத்து
இவ் விரு வகையாகக் கொள்ளக்
கிடக்கிறது.
பொருத்தமான பொருள் தருவதைக்
கொள்க. ஆ.பா.

3138 உம்பருக்குங் கிடைப்பரிதாம்
மணிமன்றில் பூத
உருவடிவங் கடந்தாடுந்
திருவடிக ளிடத்தே
செம்பருக்கைக் கல்லுறுத்தத்
தெருவில்நடந் திரவில்
தெருக்கதவந் திறப்பித்துச்
சிறியேனை அழைத்து
வம்பருக்குப் பெறலரிதாம்
ஒருபொருள்என் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்துத் துயர்தீர்ந்து

வாழ்களென உரைத்தாய்
இம்பருக்கோ அம்பருக்கும்
இதுவியப்பாம் எங்கள்
இறைவநின தருட்பெருமை
இசைப்பதெவன் அணிந்தே. 79

3139 உருவம்ஒரு நான்காகி
அருவமும்அவ் வளவாய்
உருஅருஒன் றாகிஇவை
ஒன்பானுங் கடந்து
துருவமுடி யாப்பரம
துரியநடு விருந்த
சொருபஅனு பவமயமாந்
துணையடிகள் வருந்தத்
தெருவமிசை நடந்துசிறு
செம்பரற்கல் உறுத்தச்
சிறியேன்பால்
அடைந்தெனது
செங்கையில்ஒன் றளித்தாய்
மருவஇனி யாய்மன்றில்
நடம்புரிவாய் கருணை

மாகடலே நின்பெருமை
வழுத்தமுடி யாதே. 80

3140 பக்குவத்தால் உயர்வாழைப்
பழங்கனிந்தாற் போலும்
பரங்கருணை யாற்கனிந்த
பத்தர்சித்தந் தனிலே
பொக்கமில்அப் பழந்தனிலே
தெள்ளமுதங் கலந்தாற்
போற்கலந்து தித்திக்கும்
பொன்னடிகள் வருந்த
மிக்கஇருள் இரவினிடை
நடந்தெளியேன் இருக்கும்
வியன்மனையில்
அடைந்துகத வந்திறக்கப்
புரிந்து
ஒக்களனை அழைத்தொன்று
கொடுத்திங்கே இருஎன்
றுரைத்தனைஎம்
பெருமான்நின்
உயர்கருணை வியப்பே.

81

3141 உளவறிந்தோர் தமக்கெல்லாம்
உபநிடதப் பொருளாய்
உளவறியார்க் கிகபரமும்
உறுவிக்கும் பொருளாய்
அளவறிந்த அறிவாலே
அறிந்திடநின் றாடும்
அடிமலர்கள் வருந்தியிட
நடந்திரவில் அடைந்து
களவறிந்தேன் தனைக்கூவிக்
கதவுதிறப் பித்துக்
கையில்ஒன்று
கொடுத்தாய்நின்
கருணையைஎன் என்பேன்
விளவெறிந்தோன்
அயன்முதலோர்
பணிந்தேத்தப் பொதுவில்
விளங்குநடம் புரிகின்ற
துளங்கொளிமா மணியே.

82

3142 எவ்வுலகும் எவ்வுயிரும்
எச்செயலும் தோன்றி
இயங்கும்இட மாகிஎல்லாம்
முயங்கும்இட மாகித்
தெவ்வுலகும் நண்புலகுஞ்
சமனாகக் கண்ட
சித்தர்கள்தம் சித்தத்தே
தித்திக்கும் பதங்கள்
இவ்வுலகில் வருந்தநடந்
தென்பொருட்டால் இரவில்
எழிற்கதவந் திறப்பித்தங்
கென்கையில்ஒன் றளித்தாய்
அவ்வுலக முதல்உலகம்
அனைத்துமகிழ்ந் தேத்த
அம்பலத்தே நடம்புரியும்
செம்பவளக் குன்றே.

3143 மானினொடு மோகினியும்
மாமாயை யுடனே
வைந்துவமும்
ஒன்றினொன்று வதிந்தசைய

அசைத்தே
ஊனினொடும்
உயிருணர்வுங் கலந்துகலப்
புறுமா
றுறுவித்துப் பின்கரும
ஒப்புவருந் தருணம்
தேனினொடு கலந்தஅமு
தெனருசிக்க இருந்த
திருவடிகள் வருந்தநடந்
தடியேன்பால் அடைந்து
வானினொடு
விளங்குபொருள்
ஒன்றெனக்கும் அளித்தாய்
மன்றில்நடத் தரசேநின்
மாகருணை வியப்பே. 84

3144 பசுபாச பந்தம்அறும்
பாங்குதனைக் காட்டிப்
பரமாகி உள்ளிருந்து
பற்றறவும் புரிந்தே
அசமான மானசிவா

னந்தஅனு பவமும்
அடைவித்தவ்
வனுபவந்தாம் ஆகியசே
வடிகள்
வசுமீது வருந்தியிட
நடந்தடியேன் இருக்கும்
மனையைஅடைந்
தணிக்கதவந் திறப்பித்து
நின்று
விசுவாச முறஎனைஅங்
கழைத்தொன்று கொடுத்தாய்
விடையவநின்
அருட்பெருமை
என்புகல்வேன் வியந்தே. 85

3145 ஆதியுமாய் அந்தமுமாய்
நடுவாகி ஆதி
அந்தநடு வில்லாத
மந்தணவான் பொருளாய்ச்
சோதியுமாய்ச் சோதியெலாந்

தோன்றுபர மாகித்
துரியமுமாய் விளங்குகின்ற
துணையடிகள் வருந்த
பாதியிர விடைநடந்து
நான்இருக்கும் இடத்தே
படர்ந்துதெருக் கதவங்காப்
பவிழ்த்திடவும் புரிந்து
ஓதியிலங்
கெனையழைத்தென்
கரத்தொன்று கொடுத்தாய்
உடையவநின்
அருட்பெருமை 86
என்னுரைப்பேன் உவந்தே.

3146 பாடுகின்ற மறைகளெலாம்
ஒருபுறஞ்சூழ்ந் தாடப்
பத்தரொடு முத்தரெலாம்
பார்த்தாடப் பொதுவில்
ஆடுகின்ற திருவடிகள்
வருந்தநடந் தடியேன்
அடையும்இடத்

தடைந்திரவிற்
காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
நாடுகின்ற சிறியேனை
அழைத்தருளி நோக்கி
நகைமுகஞ்செய்
தென்கரத்தே நல்கினைஒன்
றிதனால்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாந்
தவிர்ந்துமகிழ் கின்றேன்
மன்னவநின் பொன்னருளை
என்னெனவாழ்த் துவனே. 87

3147 எம்மதத்தில் எவரெவர்க்கும்
இயைந்தஅனு பவமாய்
எல்லாமாய் அல்லவுமாய்
இருந்தபடி இருந்தே
அம்மதப்பொன்
னம்பலத்தில் ஆனந்த
நடஞ்செய்
அரும்பெருஞ்சே
வடியிணைகள் அசைந்துமிக

வருந்த
இம்மதத்தில்
என்பொருட்டாய்
இரவில்நடந் தருளி
எழிற்கதவந் திறப்பித்தங்
கெனைஅழைத்தென் கரத்தே
சம்மதத்தால் ஒன்றளித்த
தயவினைஎன் புகல்வேன்
தம்மைஅறிந் தவர்அறிவின்
மன்னும்ஒளி மணியே. 88

3148 பூதவெளி கரணவெளி
பகுதிவெளி மாயா
போகவெளி மாமாயா
யோகவெளி புகலும்
வேதவெளி அபரவிந்து
வெளிஅபர நாத
வெளிஏக வெளிபரம
வெளிஞான வெளிமா
நாதவெளி சுத்தவெறு

வெளிவெட்ட வெளியா
நவில்கின்ற வெளிகளெலாம்
நடிக்கும்அடி வருந்த
ஏதளி யேன்பொருட்டா
நடந்தென்பால் அடைந்தே
என்கையின்ஒன்
றளித்தனைநின் 89
இரக்கம்எவர்க் குளதே.

3149 வானதுவாய்ப் பசுமலம்போய்த்
தனித்துநிற்குந் தருணம்
வயங்குபரா னந்தசுகம்
வளைந்துகொள்ளுந்
தருணம்
தானதுவாய் அதுதானாய்ச்
சகசமுறுந் தருணம்
தடையற்ற அனுபவமாந்
தன்மையடி வருந்த
மானதுவாய்
நடந்தெளியேன்
இருக்குமிடத் தடைந்து

மணிக்கதவந் திறப்பித்து
மகிழ்ந்தெனைஅங் கழைத்து
ஆனதொரு
பொருளளித்தாய்
நின்னருள்என் என்பேன்
அம்பலத்தே நடம்புரியும்
எம்பெருஞ்சோ தியனே. 90

3150 புன்றலைஎன் தலையெனநான்
அறியாமல் ஒருநாள்
பொருத்தியபோ
தினிற்சிவந்து
பொருந்தியபொன் னடிகள்
இன்றலைவின் மிகச்சிவந்து
வருந்தநடந் தெளியேன்
இருக்குமிடத் தடைத்துகத
வந்திறக்கப் புரிந்து
மன்றலின்அங்
கெனைஅழைத்தென்
கையில்ஒன்று கொடுத்தாய்
மன்னவநின்

பெருங்கருணை
வண்மையைஎன் என்பேன்
பொன்றலிலாச் சித்தர்முத்தர்
போற்றமணி மன்றில்
புயங்கநடம் புரிகின்ற
வயங்கொளிமா மணியே. 90

3151 தஞ்சமுறும் உயிர்க்குணர்வாய்
இன்பமுமாய் நிறைந்த
தம்பெருமை தாமறியாத்
தன்மையவாய் ஒருநாள்
வஞ்சகனேன் புன்றலையில்
வைத்திடவுஞ் சிவந்து
வருந்தியசே வடிபின்னும்
வருந்தநடந் தருளி
எஞ்சலிலா இரவினிடை
யானிருக்கும் இடஞ்சேர்ந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்தங்
கெனைஅழைத்தொன்
றளித்தாய்
விஞ்சுபரா னந்தநடம்

வியன்பொதுவிற் புரியும்
மேலவநின் அருட்பெருமை
விளம்பலெவன் வியந்தே. 92

3152 எழுத்தினொடு பதமாகி
மந்திரமாய்ப் புவனம்
எல்லாமாய்த் தத்துவமாய்
இயம்புகலை யாகி
வழுத்துமிவைக் குள்ளாகிப்
புறமாகி நடத்தும்
வழியாகி நடத்துவிக்கும்
மன்னிறையு மாகி
அழுத்துறுமிங்
கிவையெல்லாம்
அல்லனவாய் அப்பால்
ஆகியதற் கப்பாலும்
ஆனபதம் வருந்த
இழைத்துநடந்
திரவில்என்பால்
அடைந்தொன்று
கொடுத்தாய்

எம்பெருமான் நின்பெருமை
என்னுரைப்பேன் வியந்தே. 93

3153 மாவின்மணப்
போர்விடைமேல் நந்திவிடை
மேலும்
வயங்கிஅன்பர்
குறைதவிர்த்து வாழ்வளிப்ப
தன்றிப்
பூவின்மணம் போல்உயிருக்
குயிராகி நிறைந்து
போகம்அளித் தருள்கின்ற
பொன்னடிகள் வருந்தத்
தாவிநடந் திரவின்மனைக்
கதவுதிறப் பித்தே
தயவுடன்அங்
கெனைஅழைத்துத்
தக்கதொன்று கொடுத்தாய்
நாவின்மணந் துறப்புலவர்
வியந்தேத்தும் பொதுவில்
நடம்புரியும் நாயகநின்

நற்கருணை இதுவே. 94

3154 மணப்போது வீற்றிருந்தான்
மாலவன்மற் றவரும்
மனஅழுக்கா றுறச்சிறியேன்
வருந்தியநாள் அந்தோ
கணப்போதுந் தரியாமற்
கருணைஅடி வருந்தக்
கங்குலிலே நடந்தென்னைக்
கருதிஒன்று கொடுத்தாய்
உணப்போது
போக்கினன்முன் உளவறியா
மையினால்
உளவறிந்தேன் இந்நாள்என்
உள்ளமகிழ் வுற்றேன்
தணப்போது மறைகளெலாந்
தனித்தனிநின் றேத்தத்
தனிமன்றில் ஆனந்தத்
தாண்டவஞ்செய் அரசே. 95

3155 நடுங்கமலக் கண்குறுகி

நெடுங்கமலக்
கண்விளங்கும்(186)
நல்லதிரு வடிவருந்த
வல்இரவில் நடந்து
தொடுங்கதவந் திறப்பித்துத்
துணிந்தெனையங்
கழைத்துத்
துயரமெலாம் விடுகஇது
தொடுகஎனக் கொடுத்தாய்
கொடுங்குணத்தேன்
அளவினில்என்
குற்றமெலாங் குணமாக்
கொண்டகுணக் குன்றேநின்
குறிப்பினைஎன் புகல்வேன்
இடுங்கடுக என்றுணர்த்தி
ஏற்றுகின்ற அறிவோர்
ஏத்தமணிப்
பொதுவில்அருட்
கூத்துடைய பொருளே.

186. அடிகளாரின் எழுத்து பாவில் உள்ளபடி தோன்றுகிறது.
தொ.வே. அவர்களும் அப்படியே பதித்திருக்கிறார்கள்.
சீர் அமைவு கருதி "நெடுங்கமலம் விளங்கும்" எனக்
கொள்வார் கொள்க ஆ.பா.

3156 வெய்யபவக் கோடையிலே
மிகஇளைத்து மெலிந்த
மெய்யடியர் தமக்கெல்லாம்
விரும்புகுளிர் சோலைத்
துய்யநிழ லாய்அமுதாய்
மெலிவனைத்துந்
தவிர்க்கும்
துணையடிகள் மிகவருந்தத்
துணிந்துநடந் தடியேன்
உய்யநடு இரவினில்யான்
இருக்குமிடத் தடைந்தே
உயர்கதவந் திறப்பித்தங்

குவந்தழைத்தொன்
றளித்தாய்
வையகமும் வானகமும்
வாழமணிப் பொதுவில்
மாநடஞ்செய் அரசேநின்
வண்மைஎவர்க் குளதே. 97

3157 சிறயவனேன் சிறுமையெலாம்
திருவுளங்கொள் ளாதென்
சென்னிமிசை
அமர்ந்தருளும் திருவடிகள்
வருந்தச்
செறியிரவில்
நடந்தணைந்து நானிருக்கு
மிடத்தே
தெருக்கதவந் திறப்பித்துச்
சிறப்பின்எனை அழைத்துப்
பிறிவிலதிங் கிதுதணைநீ
பெறுகவெனப் பரிந்து
பேசிஒன்று
கொடுத்தாய்நின்

பெருமையையென் என்பேன்
பொறியினறு வோர்துதிக்கப்
பொதுவில்நடம் புரியும்
பொருளேநின்
அருளேமெய்ப்
பொருள்எனத்தேர்ந்
தனனே.

98

3158 அடிநாளில் அடியேனை
அறிவுகுறிக் கொள்ளா
தாட்கொண்டென்
சென்னிமிசை அமர்ந்தபதம்
வருந்தப்
படிநாளில் நடந்திரவில்
அடைந்தருளித் தெருவில்
படர்கதவந் திறப்பித்துப்
பரிந்தெனைஅங்
கழைத்துப்
பிடிநாளு மகிழ்ந்துனது
மனங்கொண்ட படியே

பேரறஞ்செய் துறுகளனப்
பேசிஒன்று கொடுத்தாய்
பொடிநாளும்
அணிந்துமணிப்
பொதுவில்நடம் புரியும்
பொருளேநின்
அருளேமெய்ப்
பொருள்எனத்தேர்ந் 99
தனனே.

3159 உலகியலோ டருளியலும்
ஒருங்கறியச் சிறியேன்
உணர்விலிருந்
துணர்த்திஎன
துயிர்க்குயிராய் விளங்கித்
திலகமெனத் திகழ்ந்தெனது
சென்னிமிசை அமர்ந்த
திருவடிகள் வருந்தநடை
செய்தருளி அடியேன்
இலகுமனைக் கதவிரவில்
திறப்பித்தங் கென்னை

இனிதழைத்தொன்
றளித்துமகிழ்ந்
தின்னும்நெடுங் காலம்
புலவர்தொழ
வாழ்கஎன்றாய்
பொதுவில்நடம் புரியும்
பொருளேநின்
அருளேமெய்ப்
பொருள்எனத்தேர்ந்
தனனே. 100

திருச்சிற்றம்பலம்

---

3. பிரசாத மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3160 திருஉருக்கொண் டெழுந்தருளிச்
சிறியேன்முன் அடைந்து
திருநீற்றுப் பைஅவிழ்த்துச்
செஞ்சுடர்ப்பூ அளிக்கத்

தருவுருக்கொண்
டெதிர்வணங்கி வாங்கியநான்
மீட்டும்
தயாநிதியே திருநீறும்
தருகஎனக் கேட்ப
மருவுருக்கொண்
டன்றளித்தாம் திருநீறின்
றுனக்கு
மகிழ்ந்தளித்தாம் இவைஎன்று
வாய்மலர்ந்து நின்றாய்
குருஉருக்கொண் டம்பலத்தே
அருள்நடனம் புரியும்
குருமணியே
என்னைமுன்னாட்
கொண்டகுணக் குன்றே. 1

3161 என்வடிவந் தழைப்பஒரு
பொன்வடிவந் தரித்தே
என்முன்அடைந்
தெனைநோக்கி இளநகைசெய்
தருளித்

தன்வடிவத் திருநீற்றுத்
தனிப்பைஅவிழ்த் தெனக்குத்
தகுசுடர்ப்பூ அளிக்கவும்நான்
தான்வாங்கிக் களித்து
மின்வடிவப் பெருந்தகையே
திருநீறும் தருதல்
வேண்டுமென முன்னரது
விரும்பியளித் தனம்நாம்
உன்வடிவிற் காண்டியென
உரைத்தருளி நின்றாய்
ஒளிநடஞ்செய் அம்பலத்தே
வெளிநடஞ்செய் அரசே. 2

3162 அழகுநிறைந் திலகஒரு
திருமேனி தரித்தே
அடியேன்முன் எழுந்தருளி
அருள்நகைகொண் டடியார்
கழகநடு எனைஇருத்தி
அவர்க்கெல்லாம் நீறு
களித்தருளி என்னளவிற்
கருணைமுக மலர்ந்து

குழகியற்செஞ் சுடர்ப்பூவைப்
பொக்கணத்தில் எடுத்துக்
கொடுத்தருளி நின்றனைநின்
குறிப்பறியேன் குருவே
மழகளிற்றின் உரிவிளங்க
மணிப்பொதுவிற் சோதி
மயவடிவோ டின்பநடம்
வாய்ந்தியற்றும் பதியே. 3

3163 விலைகடந்த மணிஎனஓர்
திருமேனி தரித்து
வினையேன்முன் எழுந்தருளி
மெய்யடியர் விரும்பக்
கலைகடந்த
பொருட்கெல்லாங்
கரைகடந்து நாதக்
கதிகடந்த பெருங்கருணைக்
கடைக்கண்மலர்ந் தருளி
அலைகடந்த கடல்மலர்ந்த
மணச்செழும்பூ அடியேன்
அங்கைதனில்

அளித்தனைநின்
அருட்குறிப்பே தறியேன்
மலைகடந்த நெடுந்தோளில்
இதழிஅசைந் தாட
மன்றில்நடம் புரிகின்ற
வள்ளல்அருட் குருவே. 4

3164 உலர்ந்தமரந் தழைக்கும்ஒரு
திருஉருவந் தாங்கி
உணர்விலியேன்
முன்னர்உவந் துறுகருணை
துளும்ப
மலர்ந்தமுகம் காட்டிநின்று
திருநீற்றுப் பையை
மலர்க்கரத்தால் அவிழ்த்தங்கு
வதிந்தவர்கட் கெல்லாம்
அலர்ந்ததிரு நீறளித்துப்
பின்னர்என்றன் கரத்தில்
அருள்மணப்பூ
அளித்தனைநின்
அருட்குறிப்பே தறியேன்

கலந்தவரைக் கலந்துமணிக்
கனகமன்றில் நடஞ்செய்
கருணைநெடுங் கடலேஎன்
கண்அமர்ந்த ஒளியே. 5

3165 பிழைஅலதொன் றறியாத
சிறியேன்முன் புரிந்த
பெருந்தவமோ திருவருளின்
பெருமையிதோ அறியேன்
மழைஎனநின் றிலகுதிரு
மணிமிடற்றில் படிக
வடந்திகழ நடந்துகுரு
வடிவதுகொண் டடைந்து
விழைவினொடென்
எதிர்நின்று திருநீற்றுக்
கோயில்
விரித்தருளி அருண்மணப்பூ
விளக்கம்ஒன்று கொடுத்தாய்
குழைஅசையச் சடைஅசையக்
குலவுபொன்னம் பலத்தே
கூத்தியற்றி என்னைமுன்னாட்

கொண்டசிவக் கொழுந்தே. 6

3166 முத்தேவர் அழுக்காற்றின்
மூழ்கியிடத் தனித்த
முழுமணிபோன்
றொருவடிவென்
முன்கொடுவந் தருளி
எத்தேவர் தமக்குமிக
அரியஎனும் மணப்பூ
என்கரத்தே கொடுத்தனைநின்
எண்ணம்இதென் றறியேன்
சித்தேஎன் பவரும்ஒரு
சத்தேஎன் பவரும்
தேறியபின் ஒன்றாகத்
தெரிந்துகொள்ளும்
பொதுவில்
அத்தேவர் வழுத்தஇன்ப
உருவாகி நடஞ்செய்
ஆரமுதே என்னுயிருக்
கானபெருந் துணையே. 7

3167 தெள்ளமுதம் அனையஒரு
திருஉருவந் தாங்கிச்
சிறியேன்முன் எழுந்தருளிச்
செழுமணப்பூ அளித்தாய்
உள்ளமுதம் ஆகியநின்
திருக்குறிப்பே துணரேன்
உடையவளை உடையவனே
உலகுணரா ஒளியே
கள்ளமிலா அறிவாகி
அவ்வறிவுக் கறிவாய்க்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக்
கடலேஎன் கண்ணே
கொள்ளுதொறும்
கரணமெலாங் கரைந்துகனிந்
தினிக்கும்
கொழுங்கனியே கோற்றேனே
பொதுவிளங்குங் குருவே. 8

3168 கண்விருப்பங் கொளக்கரணங்
கனிந்துகனிந் துருகக்

கருணைவடி வெடுத்தருளிக்
கடையேன்முன் கலந்து
மண்விருப்பங்
கொளுமணப்பூ
மகிழ்ந்தெனக்குக் கொடுத்து
வாழ்களன நின்றனைநின்
மனக்குறிப்பே தறியேன்
பெண்விருப்பந்
தவிர்க்கும்ஒரு சிவகாம
வல்லிப்
பெண்விருப்பம் பெறஇருவர்
பெரியர்(187)உளங் களிப்பப்
பண்விருப்பந் தருமறைகள்
பலபலநின் றேத்தப்
பரமசிதம் பரநடனம் 9
பயின்றபசு பதியே.

187. இருவர் பெரியர் - பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர். ச.மு.க.

3169 உன்னுதற்கும் உணர்வதற்கும்
உவட்டாத வடிவம்
ஒன்றெடுத்து மெய்யன்பர்
உவக்களழுந் தருளி
முன்னுதற்கோர்
அணுத்துணையுந்
தரமில்லாச் சிறியேன்
முகநோக்கிச் செழுமணப்பூ
முகமலர்ந்து கொடுத்தாய்
துன்னுதற்கிங் கரிதாம்நின்
திருஉள்ளக் குறிப்பைத்
துணிந்தறியேன்
என்னினும்ஓர்
துணிவின்உவக் கின்றேன்
பொன்னுதற்குத்
திலகமெனுஞ் சிவகாம
வல்லிப்
பூவைஒரு புறங்களிப்பப்
பொதுநடஞ்செய்
பொருளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

4. ஆனந்த மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3170 திருவருடுந் திருவடிப்பொற்
சிலம்பசைய நடந்தென்
சிந்தையிலே புகுந்துநின்பாற்
சேர்ந்துகலந் திருந்தாள்
தெருமரலற் றுயர்ந்தமறைச்
சிரத்தமர்ந்த புனிதை
சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவிஉளங் களிப்பப்
பொருவருமெய்
யன்புடையார்
இருவருங்கண் டுவந்து
போற்றமணிப்
பொதுவில்நடம் புரிகின்ற
துரையே

பருவரல்அற் றடிச்சிறியேன்
பெருவரம்பெற் றுனையே
பாடுகின்றேன் பெரியஅருட்
பருவமடைந் தனனே. 1

3171 சண்பைமறைக் கொழுந்துமகிழ்
தரஅமுதங் கொடுத்தாள்
தயவுடையாள்
எனையுடையாள் சர்வசத்தி
யுடையாள்
செண்பகப்பொன்
மேனியினாள் செய்யமலர்ப்
பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவிஉளங் களிப்பப்
பண்பகர்பொன் அம்பலத்தே
ஆனந்த நடஞ்செய்
பரம்பரநின் திருவருளைப்
பாடுகின்றேன் மகிழ்ந்து
எண்பகர்குற் றங்களெலாங்
குணமாகக் கொள்ளும்

எந்துரைஎன் றெண்ணுகின்ற
எண்ணமத னாலே. 2

3172 அருளுடைய நாயகிஎன்
அம்மைஅடி யார்மேல்
அன்புடையாள்
அமுதனையாள்
அற்புதப்பெண் ணரசி
தெருளுடைய சிந்தையிலே
தித்திக்கும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவிஉளங் களிப்ப
மருளுடைய மாயையெலாந்
தேயமணி மன்றின்
மாநடஞ்செய் துரையேநின்
மன்னருளின் திறத்தை
இருளுடைய மனச்சிறியேன்
பாடுகின்றேன் பருவம்
எய்தினன்என் றறிஞரெலாம்
எண்ணிமதித் திடவே. 3

3173 மாசுடையேன்
பிழைஅனைத்தும்
பொறுத்துவர மளித்தாள்
மங்கையர்கள் நாயகிநான்
மறைஅணிந்த பதத்தாள்
தேசுடையாள் ஆனந்தத்
தெள்ளமுத வடிவாள்
சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவே□உளங் களிப்பக்
காசுடைய பவக்கோடைக்
கொருநிழலாம் பொதுவில்
கனநடஞ்செய் துரையேநின்
கருணையையே கருதி
ஆசுடையேன் பாடுகின்றேன்
துயரமெலாந் தவிர்ந்தேன்
அன்பர்பெறும் இன்பநிலை 4
அனுபவிக்கின் றேனே.
3174 பொய்யாத வரம்எனக்குப்
புரிந்தபரம் பரைவான்
பூதமுதற் கருவியெலாம்

பூட்டுவிக்குந் திறத்தாள்
செய்யாளுங் கலையவளும்
உருத்திரையும் வணங்கும்
சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவிஉளங் களிப்பக்
கையாத இன்பநடங்
கனகமணிப் பொதுவில்
களித்தியற்றுந் துரையேநின்
கருணையைநான் கருதி
நையாத வண்ணமெலாம்
பாடுகின்றேன் பருவம்
நண்ணியபுண்
ணியரெல்லாம்
நயந்துமகிழ்ந் திடவே. 5
3175 அறங்கனிந்த அருட்கொடிஎன்
அம்மைஅமு தளித்தாள்
அகிலாண்ட வல்லிசிவா
னந்திசௌந் தரிசீர்த்
திறங்கலந்த நாதமணிச்
சிலம்பணிந்த பதத்தாள்

சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவிஉளங் களிப்ப
மறங்கனிந்தார்
மயக்கமெலாந்
தெளியமணிப் பொதுவில்
மாநடஞ்செய் துரையேநின்
வண்மைதனை அடியேன்
புறங்கவியப் பாடுகின்றேன்
அகங்கவியப் பாடும்
புண்ணியரெல்
லாம்இவன்ஓர் புதியன்எனக்
கொளவே. 6

3176 உள்ளமுதம் ஊற்றுவிக்கும்
உத்தமிஎன் அம்மை
ஓங்கார பீடமிசைப் பாங்காக
இருந்தாள்
தெள்ளமுத வடிவுடையாள்
செல்வநல்கும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவிஉளங் களிப்பக்

கள்ளமறுத் தருள்விளக்கும்
வள்ளன்மணிப் பொதுவில்
கால்நிறுத்திக் கால்எடுத்துக்
களித்தாடுந் துரையே
எள்ளலறப் பாடுகின்றேன்
நின்னருளை அருளால்
இப்பாட்டிற் பிழைகுறித்தல்
எங்ஙனம்இங் ஙனமே. 7

3177 பார்பூத்த பசுங்கொடிபொற்
பாவையர்கள் அரசி
பரம்பரைசிற் பரைபரா
பரைநிமலை யாதி
சீர்பூத்த தெய்வமறைச்
சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவிஉளங் களிப்ப
ஏர்பூத்த மணிமன்றில்
இன்பநடம் புரியும்
என்னருமைத் துரையேநின்
இன்னருளை நினைந்து

கார்பூத்த கனைமழைபோல்
கண்களின்நீர் சொரிந்து
கனிந்துமிகப் பாடுகின்ற
களிப்பைஅடைந் தனனே. 8

3178 பூரணிசிற் போதைசிவ
போகிசிவ யோகி
பூவையர்கள் நாயகிஐம்
பூதமுந்தா னானாள்
தேரணியும் நெடுவீதித்
தில்லைநக ருடையாள்
சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவிஉளங் களிப்ப
ஏரணியும் மணிமன்றில்
இன்பவடி வாகி
இன்பநடம் புரிகின்ற
எம்முடைய துரையே
தாரணியில் உனைப்பாடுந்
தரத்தைஅடைந் தனன்என்
தன்மையெலாம்
நன்மைஎனச் சம்மதித்த

வாறே. 9

3179 தன்னொளியில் உலகமெலாந்
தாங்குகின்ற விமலை
தற்பரைஅம் பரைமாசி
தம்பரைசிற் சத்தி
சின்னவய தினில்என்னை
ஆளநினைக் கிசைத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந்
தேவிஉளங் களிப்ப
மன்னியபொன்
மணிப்பொதுவில்
இன்பநடம் புரிந்து
வயங்குகின்ற துரையேநின்
மாகருணைத் திறத்தை
உன்னிஉவந் துணர்ந்துருகிப்
பாடுகின்றேன் எங்கள்
உடையானே நின்னருளின்
அடையாளம் இதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

5. பக்தி மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3180 அருளுடையாய் அடியேன்நான்
அருளருமை அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை
அத்தனையும் பொறுத்து
மருளுடையேன்
தனைஅழைத்துத்
திரும்பவும்என் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்த பெருங்கருணை
வண்ணம்என்றன் மனமும்
தெருளுடைய கண்களும்விட்
டகலாதே இன்னும்
தெரிகின்ற தாயினும்என்
சிந்தைஉரு கிலதே
இருளுடைய சிலையும்இதற்
குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில்

தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 1

3181 அன்புடையாய் அடியேன்நான்
அருளருமை அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை
அத்தனையும் பொறுத்து
வன்புடையேன்
தனைஅழைத்துத்
திரும்பவும்என் கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை
வண்ணம்என்றன் மனமும்
இன்புடைய கண்களும்விட்
டகலாதே இன்னும்
விளங்குகின்ற தாயினும்என்
வெய்யமனம் உருகா
என்புடைய உடலும்இதற்
குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில்
தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 2

3182 ஆளுடையாய் சிறியேன்நான்
அருளருமை அறியேன்

அறியாதே மறுத்தபிழை
அத்தனையும் பொறுத்து
வாளுடையேன்(188)
தனைஅழைத்துத்
திரும்பவும்என் கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை
வண்ணம்என்றன் மனமும்
நீளுடைய கண்களும்விட்
டகலாதே இன்னும்
நிகழ்கின்ற தாயினும்என்
நெஞ்சம்உரு கிலதே
ஏளுடைய மலையும்இதற்
குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில்
தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 3

188. வாள் - ஒளி, பட்டயம். ச.மு.க.

3183 ஆரமுதே அடியேன்நான்
அருளருமை அறியேன்

அறியாதே மறுத்தபிழை
அத்தனையும் பொறுத்து
வாரமுற எனையழைத்துத்
திரும்பவும்என் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்த
பெருங்கருணை
வண்ணம்என்றன் மனமும்
சீருடைய கண்களும்விட்
டகலாதே இன்னும்
தெரிகின்ற தாயினும்என்
சிந்தைஉரு கிலதே
ஈரமிலா மரமும்இதற்
குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில்
தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 4

3184 அற்புதநின் அருளருமை
அறியேன்நான் சிறிதும்
அறியாதே மறுத்தபிழை
ஆயிரமும் பொறுத்து
வற்புறுவேன்

தனைஅழைத்துத்
திரும்பவும்என் கரத்தே
வலிந்தளித்த
பெருங்கருணை
வண்ணம்என்றன் மனமும்
கற்புடைய கண்களும்விட்
டகலாதே இன்னும்
காண்கின்ற தென்னினும்என்
கன்மனமோ உருகா
இற்புடைய இரும்புமிதற்
குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில் 5
தனித்தசிவக் கொழுந்தே.

3185 ஆண்டவநின் அருளருமை
அறியாதே திரிந்தேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை
அத்தனையும் பொறுத்து
வேண்டிஎனை
அருகழைத்துத்
திரும்பவும்என் கரத்தே

மிகஅளித்த அருள்வண்ணம்
வினையுடையேன் மனமும்
காண்தகைய கண்களும்விட்
டகலாதே இன்னும்
காண்கின்ற தாயினும்என்
கருத்துருகக் காணேன்
ஈண்டுருகாக் கரடும்இதற்
குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில்
தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 6

3186 அரசேநின் திருவருளின்
அருமைஒன்றும் அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை
அத்தனையும் பொறுத்து
விரவும்அன்பில்
எனைஅழைத்து
வலியவும்என் கரத்தே
வியந்தளித்த
பெருங்கருணை
விளக்கம்என்றன் மனமும்

உரவுமலர்க் கண்களும்விட்
டகலாதே இன்னும்
ஒளிர்கின்ற தாயினும்என்
உள்ளம்உரு கிலதே
இரவுநிறத் தவரும்இதற்
குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில்
தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 7

3187 ஐயாநின் அருட்பெருமை
அருமைஒன்றும் அறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை
அத்தனையும் பொறுத்து
மெய்யாஅன்
றெனைஅழைத்து
வலியவுமென் கரத்தே
வியந்தளித்த
பெருங்கருணை
விளக்கம்என்றன் மனமும்
கையாது கண்களும்விட்
டகலாதே இன்னும்

காண்கின்ற தாயினும்என்
கருத்துருகக் காணேன்
எய்யாவன் பரலும்இதற்
குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில்
தனித்தசிவக் கொழுந்தே.
8

3188 அப்பாநின் திருவருட்பேர்
அமுதருமை அறியேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை
அத்தனையும் பொறுத்து
இப்பாரில் எனைஅழைத்து
வலியவும்என் கரத்தே
இனிதளித்த பெருங்கருணை
இன்பமென்றன் மனமும்
துப்பாய கண்களும்விட்
டகலாதே இன்னும்
தோன்றுகின்ற தாயினும்இத்
துட்டநெஞ்சம் உருகா
எப்பாவி நெஞ்சுமிதற்

குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில்
தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 9

3189 அம்மான்நின் அருட்சத்தி
அருமைஒன்றும் அறியேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை
அத்தனையும் பொறுத்து
வெம்மாயை அகற்றிஎனை
அருகழைத்தென் கரத்தே
மிகஅளித்த பெருங்கருணை
விளக்கம்என்றன் மனமும்
மைம்மாழை விழிகளும்விட்
டகலாதே இன்னும்
வதிகின்ற தாயினும்என்
வஞ்சநெஞ்சம் உருகா
எம்மாய நெஞ்சும்இதற்
குருகல்அரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றில்
தனித்தசிவக் கொழுந்தே. 10

---

6. சௌந்தர மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3190 சேலோடும் இணைந்தவிழிச்
செல்விபெருந் தேவி
சிவகாம வல்லியொடு
சிவபோக வடிவாய்
மேலோடு கீழ்நடுவுங்
கடந்தோங்கு வெளியில்
விளங்கியநின் திருஉருவை
உளங்கொளும்போ
தெல்லாம்
பாலோடு பழம்பிழிந்து
தேன்கலந்து பாகும்
பசுநெய்யுங் கூட்டிஉண்ட
படிஇருப்ப தென்றால்
மாலோடு காண்கின்ற

கண்களுக்கங் கிருந்த
வண்ணம்இந்த வண்ணம்என
எண்ணவும்ஒண் ணாதே. 1

3191 இன்பருளும் பெருந்தாய்என்
இதயேத்தே இருந்தாள்
இறைவியொடும்
அம்பலத்தே இலங்கியநின்
வடிவை
வன்புறுகன்
மனக்கொடியேன்
நினைக்கும்இடத் தெல்லாம்
மனங்கரைந்து சுகமயமாய்
வயங்கும்எனில் அந்தோ
அன்புடையார் நின்றுநின்று
கண்டுகொண்ட காலம்
ஆங்கவர்கட்
கிருந்தவண்ணம்
ஈங்கெவர்கள் புகல்வார்
துன்புறுதல் இல்லாத
சுத்தநிலை உடையார்

தொழுகின்ற தோறுமகிழ்ந்
தெழுகின்ற துரையே. 2

3192 சிவயோக சந்திதரும் தேவிஉல
குடையாள்
சிவகாம வல்லியொடுஞ்
செம்பொன்மணிப்
பொதுவில்
நவயோக உருமுடிக்கண்
விளங்கியநின் வடிவை
நாய்க்கடையேன்
நான்நினைத்த நாள்எனக்கே
மனமும்
பவயோக இந்தியமும்
இன்பமய மான
படிஎன்றால் மெய்யறிவிற்
பழுத்தபெருங் குணத்துத்
தவயோகர் கண்டவிடத்
தவர்க்கிருந்த வண்ணம்
தன்னைஇந்த வண்ணம்என
என்னை உரைப்பதுவே.

3

3193 சித்தியெலாம் அளித்தசிவ
சத்திஎனை யுடையாள்
சிவகாம வல்லியொடு
சிவஞானப் பொதுவில்
முத்தியெலாந் தரவிளங்கும்
முன்னவநின் வடிவை
மூடமனச் சிறியேன்நான்
நாடவரும் பொழுது
புத்தியெலாம் ஒன்றாகிப்
புத்தமுதம் உண்டாற்
போலும்இருப் பதுஅதற்கு
மேலும்இருப் பதுவேல்
பத்திஎலாம் உடையவர்கள்
காணுமிடத் திருக்கும்
படிதான்எப் படியோஇப்
படிஎன்ப தரிதே. 4

3194 தெய்வமெலாம் வணங்குகின்ற
தேவிஎனை அளித்தாள்

சிவகாம வல்லியொடு
திருமலிஅம் பலத்தே
சைவமெலாந் தரவிளங்கு
நின்வடிவைக் கொடியேன்
தான்நினைத்த
போதெனையே
நான்நினைத்த திலையேல்
ஐவகைஇந் தியங்கடந்தார்
கண்டவிடத் திருந்த
அனுபவத்தின் வண்ணமதை
யார்புகல வல்லார்
உய்வகைஅந் நாள் உரைத்த
தன்றியும்இந் நாளில்
உந்திரவில் வந்துணர்வு 5
தந்தசிவ குருவே.

3195 தேன்மொழிப்பெண்
ணரசிஅருட் செல்வம்எனக்
களித்தாள்
சிவகாம வல்லியொடு
செம்பொன்மணிப்

பொதுவில்
வான்மொழிய நின்றிலங்கு
நின்வடிவைச் சிறியேன்
மனங்கொண்ட காலத்தே
வாய்த்தஅனு பவத்தை
நான்மொழிய முடியாதேல்
அன்பர்கண்ட காலம்
நண்ணியமெய் வண்ணமதை
எண்ணிஎவர் புகல்வார்
நூன்மொழிக்கும்
பொருட்கும்மிக
நுண்ணியதாய் ஞான
நோக்குடையார்
நோக்கினிலே
நோக்கியமெய்ப் பொருளே. 6

3196 சிற்றிடைஎம் பெருமாட்டி
தேவர்தொழும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லியொடு
சிறந்தமணிப் பொதுவில்
உற்றிடைநின் றிலங்குகின்ற

நின்வடிவைக் கொடியேன்
உன்னுதொறும் உளம்இளகித்
தளதளஎன் றுருகி
மற்றிடையில் வலியாமல்
ஆடுகின்ற தென்றால்
வழியடியர் விழிகளினால்
மகிழ்ந்துகண்ட காலம்
பற்றிடையா தாங்கவர்கட்
கிருந்தவண்ணந் தனையார்
பகர்வாரே பகர்வாரேல் 7
பகவன்நிகர் வாரே.

3197 ஆரமுதம் அனையவள்என்
அம்மைஅபி ராமி
ஆனந்த வல்லியொடும்
அம்பலத்தே விளங்கும்
பேரமுத மயமாம்உன்
திருவடிவைக் குறித்துப்
பேசுகின்ற போதுமணம்
வீசுகின்ற தொன்றோ
சீரமுத மாகிஎல்லாந்

தித்திப்ப தன்போர்
சிறிதுமிலாக்
கடைப்புலையேன்
திறத்துக்கிங் கென்றால்
ஊரமுதப் பேரன்பர்
பேசுமிடத் தவர்பால்
உற்றவண்ணம் இற்றிதென்ன
உன்னமுடி யாதே. 8

3198 பொற்பதத்தாள் என்னளவிற்
பொன்னாசை தவிர்த்தாள்
பூரணிஆ னந்தசிவ
போகவல்லி யோடு
சொற்பதமுங் கடந்தமன்றில்
விளங்கியநின் வடிவைத்
தூய்மையிலேன்
நான்எண்ணுந் தோறும்மனம்
இளகிச்
சிற்பதத்திற் பரஞான
மயமாகும் என்றால்
தெளிவுடையார் காண்கின்ற

திறத்தில்அவர்க் கிருக்கும்
நற்பதம்எத் தன்மையதோ
உரைப்பரிது மிகவும்
நாதமுடி தனிற்புரியும்
ஞானநடத் தரசே.

9

3199 என்பிழையா
வையும்பொறுத்தாள்
என்னைமுன்னே அளித்தாள்
இறைவிசிவ காமவல்லி
என்னம்மை யுடனே
இன்பவடி வாய்ப்பொதுவில்
இலங்கியநின் வண்ணம்
இற்றெனநான்
நினைத்திடுங்கால்
எற்றெனவும் மொழிவேன்
அன்புருவாய் அதுஅதுவாய்
அளிந்தபழம் ஆகி
அப்பழச்சா றாகிஅதன்
அருஞ்சுவையும் ஆகி

என்புருக மனஞான
மயமாகும் என்றால்
எற்றோமெய் அன்புடையார்
இயைந்துகண்ட இடத்தே. 10

3200 கரும்பனையாள் என்னிரண்டு
கண்களிலே இருந்தாள்
கற்பகப்பொன் வல்லிசிவ
காமவல்லி யுடனே
விரும்புமணிப்
பொதுவினிலே
விளங்கியநின் வடிவை
வினையுடையேன்
நினைக்கின்ற
வேளையில்என் புகல்வேன்
இரும்பனைய
மனம்நெகிழ்ந்து
நெகிழ்ந்துருகி ஒருபேர்
இன்பமய மாகும்எனில்
அன்பர்கண்ட காலம்
அரும்பிமலர்ந் திட்டசிவா

னந்தஅனு பவத்தை
யாரறிவார் நீஅறிவாய்
அம்பலத்தெம் அரசே. 11

3201 காமசத்தி யுடன்களிக்கும்
காலையிலே அடியேன்
கனஞான சத்தியையும்
கலந்துகொளப் புரிந்தாள்
வாமசத்தி சிவகாம
வல்லியொடும் பொதுவில்
வயங்கியநின் திருவடியை
மனங்கொளும்போ
தெல்லாம்
ஆமசத்தன் எனும்எனக்கே
ஆனந்த வெள்ளம்
அதுததும்பிப் பொங்கிவழிந்
தாடும்எனில் அந்தோ
ஏமசத்தர் எனும்அறிஞர்
கண்டவிடத் திருந்த
இன்பஅனு பவப்பெருமை
யாவர்புகல் வாரே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

---

7. அதிசய மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3202 அக்கோஒ தோதிசயம்ஒ
தோதிசயம்என் புகல்வேன்
அயன்முதலோர்
நெடுங்காலம் மயன்முதல்நீத்
திருந்து
மிக்கோல மிடவும்அவர்க்
கருளாமல் இருளால்
மிகமருண்டு மதியிலியாய்
வினைவிரிய விரித்து
இக்கோலத் துடனிருந்தேன்
அன்பறியேன் சிறியேன்
எனைக்கருதி என்னிடத்தே
எழுந்தருளி எனையும்
தக்கோன்என் றுலகிசைப்பத்

தன்வணம்ஒன் றளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 1

3203 அச்சோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என்
புகல்வேன்
அரிமுதலோர் நெடுங்காலம்
புரிமுதல்நீத் திருந்து
நச்சோல மிடவும்அவர்க்
கருளாமல் மருளால்
நாள்கழித்துக்
கோள்கொழிக்கும்
நடைநாயிற் கடையேன்
எச்சோடும் இழிவினுக்கொன்
றில்லேன்நான் பொல்லேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கும்
இடத்திலெழுந் தருளித்
தச்சோதி வணப்பொருள்ஒன்
றெனக்களித்துக் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 2

3204 அத்தோஈ ததிசயம்ஈ
ததிசயம்என் புகல்வேன்
அந்தணரெல் லாரும்மறை
மந்தணமே புகன்று
ஒத்தோல மிடவும்அவர்க்
கொருசிறிதும் அருளான்
ஒதியனையேன்
விதியறியேன்ஒருங்கேன்வன்
குரங்கேன்
இத்தோட மிகவுடையேன்
கடைநாய்க்குங் கடையேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கும்
இடந்தேடி நடந்து
சத்தோட முறஎனக்கும்
சித்தியொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 3

3205 அந்தோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என்
புகல்வேன்

அறிவுடையார் ஐம்புலனும்
செறிவுடையார் ஆகி
வந்தோல மிடவும்அவர்க்
கருளாமல் மருளால்
மனஞ்சென்ற வழியெல்லாந்
தினஞ்சென்ற மதியேன்
எந்தோஎன் றுலகியம்ப
விழிவழியே உழல்வேன்
எனைக்கருதி எளியேன்நான்
இருக்குமிடத் தடைந்து
சந்தோட முறஎனக்குந்
தன்வணம்ஒன் றளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 4

3206 அப்பாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அருந்தவர்கள் விரும்பிமிக
வருந்திஉளம் முயன்று
இப்பாரில் இருந்திடவும்
அவர்க்கருளான் மருளால்

இவ்வுலக நடைவிழைந்து
வெவ்வினையே புரிந்து
எப்பாலும் இழிந்துமனத்
திச்சைபுரி கின்றேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கும்
இடந்தேடி அடைந்து
தப்பாத ஒளிவண்ணந்
தந்தென்னை அளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 5

3207 அம்மாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என்
புகல்வேன்
அன்பரெலாம்
முயன்றுமுயன்
றின்படைவான் வருந்தி
எம்மானென் றேத்திடவும்
அவர்க்கருளான் மருளால்
இதுநன்மை இதுதீமை
என்றுநினை யாமே
மைம்மாலிற் களிசிறந்து

வல்வினையே புரியும்
வஞ்சகனேன் தனைக்கருதி
வந்துமகிழ்ந் தெனக்கும்
தம்மான முறவியந்து
சம்மான மளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 6

3208 ஆவாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என்
புகல்வேன்
அடியரெலாம்
நினைந்துநினைந்
தவிழ்ந்தகநெக் குருகி
ஓவாமல் அரற்றிடவும்
அவர்க்கருளான் மாயை
உலகவிட யானந்தம்
உவந்துவந்து முயன்று
தீவாய நரகினிடை
விழக்கடவேன் எனைத்தான்
சிவயாநம எனப்புகலும்
தெளிவுடையன் ஆக்கிச்

சாவாத வரங்கொடுத்துத்
தனக்கடிமை பணித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 7

3209 அண்ணாஅ ததிசயம்அ
ததிசயம்என் புகல்வேன்
அறங்கரைந்த நாவினர்கள்
அகங்கரைந்து கரைந்து
கண்ணார நீர்பெருக்கி
வருந்தவும்அங் கருளான்
கடைநாயிற்
கடையேன்மெய்க்
கதியைஒரு சிறிதும்
எண்ணாத கொடும்பாவிப்
புலைமனத்துச் சிறியேன்
எனைக்கருதி வலியவும்நான்
இருக்குமிடத் தடைந்து
தண்ணார்வெண் மதியமுதம்
உணவொன்று கொடுத்தான்

தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 8

3210 ஐயாஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என் புகல்வேன்
அருமைஅறிந் தருள்விரும்பி
உரிமைபல இயற்றிப்
பொய்யாத நிலைநின்ற
புண்ணியர்கள் இருக்கப்
புலைமனத்துச் சிறியேன்ஓர்
புல்லுநிகர் இல்லேன்
செய்யாத சிறுதொழிலே
செய்துழலுங் கடையேன்
செருக்குடையேன்
எனைத்தனது திருவுளத்தில் அடைத்தே
சையாதி அந்தநடுக்
காட்டிஒன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே.

3211 அன்னோஈ ததிசயம்ஈ
ததிசயம்என் புகல்வேன்
அருளருமை அறிந்தவர்கள்
அருளமுதம் விரும்பி
என்னோஇங் கருளாமை
என்றுகவன் றிருப்ப
யாதுமொரு நன்றியிலேன்
தீதுநெறி நடப்பேன்
முன்னோபின் னும்அறியா
மூடமனப் புலையேன்
முழுக்கொடியேன்
எனைக்கருதி முன்னர்எழுந்
தருளித்
தன்னோடும்
இணைந்தவண்ணம்
ஒன்றெனக்குக் கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினிந்தநடத் தவனே. 10

3212 ஐயோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என்
புகல்வேன்

அருவினைகள் அணுகாமல்
அறநெறியே நடந்து
மெய்யோதும் அறிஞரெலாம்
விரும்பியிருந்திடவும்
வெய்யவினைக்
கடல்குளித்து
விழற்கிறைத்துக் களித்துப்
பொய்ஓதிப் புலைபெருக்கி
நிலைசுருக்கி உழலும்
புரைமனத்தேன்
எனைக்கருதிப் புகுந்தருளிக்
கருணைச்
சையோக முறஎனக்கும்
வலிந்தொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 11

3213 எற்றேஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என்
இசைப்பேன்

இச்சையெலாம்
விடுத்துவனத் திடத்தும்மலை
யிடத்தும்
உற்றேமெய்த் தவம்புரிவார்
உன்னிவிழித் திருப்ப
உலகவிட யங்களையே
விலகவிட மாட்டேன்
கற்றேதும் அறியகிலேன்
கடையரினுங் கடையேன்
கருணையிலாக் கல்மனத்துக்
கள்வன்எனைக் கருதிச்
சற்றேயும் அன்றுமிகப்
பெரிதெனக்கிங் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 12

3214 என்னோஈ ததிசயம்ஈ
ததிசயம்என் இசைப்பேன்
இரவுபகல் அறியாமல்
இருந்தஇடத் திருந்து
முன்னேமெய்த்

தவம்புரிந்தார் இன்னேயும்
இருப்ப
மூடர்களில் தலைநின்ற
வேடமனக் கொடியேன்
பொன்னேயம் மிகப்புரிந்த
புலைக்கடையேன் இழிந்த
புழுவினும்இங் கிழிந்திழிந்து
புகுந்தஎனைக் கருதித்
தன்னேய முறஎனக்கும்
ஒன்றளித்துக் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 13

3215 ஓகோஈ ததிசயம்ஈ ததிசயம்என்
னுரைப்பேன்
உள்ளபடி உள்ளஒன்றை
உள்ளமுற விரும்பிப்
பாகோமுப் பழரசமோ
எனருசிக்கப் பாடிப்
பத்திசெய்வார் இருக்கவும்ஓர்
பத்தியும்இல் லாதே

கோகோஎன் றுலகுரைப்பத்
திரிகின்ற கொடியேன்
குற்றமன்றிக் குணமறியாப்
பெத்தன்எனைக் கருதித்
தாகோத ரங்குளிர்ந்த
தன்மைஒன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக்
கினித்தநடத் தவனே. 14

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. அபராத மன்னிப்பு மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3216 செய்வகைநன் கறியாதே
திருவருளோ டூடிச்
சிலபுகன்றேன் அறிவறியாச்
சிறியரினுஞ் சிறியேன்
பொய்வகையேன்

புகன்றபிழை பொறுத்தருளல்
வேண்டும்
புண்ணியனே மதியணிந்த
புரிசடையாய் விடையாய்
மெய்வகையோர்
விழித்திருப்ப விரும்பிஎனை
அன்றே
மிகவலிந்தாட் கொண்டருளி
வினைதவிர்த்த விமலா
ஐவகைய கடவுளரும்
அந்தணரும் பரவ
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய்
அம்பலத்தெம் அரசே. 1

3217 நிலைநாடி அறியாதே
நின்னருளோ டூடி
நீர்மையல புகன்றேன்நன்
னெறிஒழுகாக் கடையேன்
புலைநாயேன் புகன்றபிழை
பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பூதகணஞ் சூழநடம்

புரிகின்ற புனிதா
கலைநாடு மதியணிந்த
கனபவளச் சடையாய்
கருத்தறியாக் காலையிலே
கருணைஅளித் தவனே
தலைஞான முனிவர்கள்தந்
தலைமீது விளங்கும்
தாளுடையாய் ஆளுடைய 2
சற்குருஎன் அரசே.

3218 கலைக்கடைநன் கறியாதே
கனஅருளோ டூடிக்
கரிசுபுகன் றேன்கவலைக்
கடற்புணைஎன் றுணரேன்
புலைக்கடையேன்
புகன்றபிழை பொறுத்தருளல்
வேண்டும்
போற்றிசிவ போற்றிசிவ
போற்றிசிவ போற்றி
தலைக்கடைவாய்
அன்றிரவில் தாள்மலரொன்

றமர்த்தித்
தனிப்பொருள்என்
கையிலளித்த தயவுடைய
பெருமான்
கொலைக்கடையார்க்
கெய்தரிய குணமலையே
பொதுவில்
கூத்தாடிக் கொண்டுலகைக்
காத்தாளுங் குருவே. 3

3219 நின்புகழ்நன் கறியாதே
நின்னருளோ டூடி
நெறியலவே புகன்றேன்நன்
னிலைவிரும்பி நில்லேன்
புன்புலையேன் புகன்றபிழை
பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பூரணசிற் சிவனேமெய்ப்
பொருள்அருளும் புனிதா
என்புடைஅந் நாளிரவில்
எழுந்தருளி அளித்த
என்குருவே என்னிருகண்

இலங்கியநன் மணியே
அன்புடையார் இன்படையும்
அழகியஅம் பலத்தே
ஆத்தாளும் அப்பனுமாய்க்
கூத்தாடும் பதியே. 4

3220 துலைக்கொடிநன் கறியோதே
துணைஅருளோ டீடித்
துரிசுபுகன் றேன்கருணைப்
பரிசுபுகன் றறியேன்
புலைக்கொடியேன்
புகன்றபிழை பொறுத்தருளல்
வேண்டும்
பொங்குதிரைக் கங்கைமதி
தங்கியசெஞ் சடையாய்
மலைக்கொடிஎன்
அம்மைஅருள் மாதுசிவ
காம
வல்லிமறை வல்லிதுதி
சொல்லிநின்று காணக்
கலைக்கொடிநன்

குணர்முனிவர் கண்டுபுகழ்ந்
தேத்தக்
கனகசபை தனில்நடிக்குங்
காரணசற் குருவே. 5

3221 பழுத்தலைநன் குணராதே
பதியருளோ டூடிப்
பழுதுபுகன் றேன்கருணைப்
பாங்கறியாப் படிறேன்
புழுத்தலையேன்
புகன்றபிழை பொறுத்தருளல்
வேண்டும்
புண்ணியர்தம் உள்ளகத்தே
நண்ணியமெய்ப் பொருளே
கழுத்தலைநஞ்
சணிந்தருளுங்
கருணைநெடுங் கடலே
கால்மலர்என் தலைமீது
தான்மலர அளித்தாய்
விழுத்தலைவர் போற்றமணி
மன்றில்நடம் புரியும்

மெய்ம்மைஅறி
வின்புருவாய் விளங்கியசற்
குருவே. 6

3222 கையடைநன் கறியாதே
கனஅருளோ டூடிக்
காசுபுகன் றேன்கருணைத்
தேசறியாக் கடையேன்
பொய்யடியேன்
புகன்றபிழை பொறுத்தருளல்
வேண்டும்
புத்தமுதே சுத்தசுக பூரணசிற்
சிவமே
ஐயடிகள் காடவர்கோன்
அகமகிழ்ந்து போற்றும்
அம்பலத்தே
அருள்நடஞ்செய் செம்பவள
மலையே
மெய்யடியர் உள்ளகத்தில்
விளங்குகின்ற விளக்கே
வேதமுடி மீதிருந்த

மேதகுசற் குருவே. 7

3223 திறப்படநன் குணராதே
திருவருளோ டூடித்
தீமைபுகன் றேன்கருணைத்
திறஞ்சிறிதுந் தெளியேன்
புறப்படிறேன் புகன்றபிழை
பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பூதமுதல் நாதவரைப்
புணருவித்த புனிதா
உறப்படுமெய்
உணர்வுடையார்
உள்ளகத்தே விளங்கும்
உண்மையறி வானந்த
உருவுடைய குருவே
சிறப்படைமா தவர்போற்றச்
செம்பொன்மணிப்
பொதுவில்
திருத்தொழில்ஐந்
தியற்றுவிக்குந் திருநடநா

யகனே. 8

3224 தேர்ந்துணர்ந்து தெளியாதே
திருவருளோ டூடிச்
சிலபுகன்றேன்
திருக்கருணைத் திறஞ்சிறிதுந்
தெரியேன்
போந்தகனேன் புகன்றபிழை
பொறுத்தருளல் வேண்டும்
போதாந்த மிசைவிளங்கு
நாதாந்த விளக்கே
ஊர்ந்தபணக் கங்கணமே
முதற்பணிகள் ஒளிர
உயர்பொதுவில் நடிக்கின்ற
செயலுடைய பெருமான்
சார்ந்தவரை எவ்வகையுந்
தாங்கிஅளிக் கின்ற
தயவுடைய
பெருந்தலைமைத்
தனிமுதல்எந் தாயே.

9

3225 ஒல்லும்வகை அறியாதே
உன்னருளோ டூடி
ஊறுபுகன் றேன்துயரம்
ஆறும்வகை உணரேன்
புல்லியனேன் புகன்றபிழை
பொறுத்தருளல் வேண்டும்
பூதியணிந் தொளிர்கின்ற
பொன்மேனிப் பெருமான்
சொல்லியலும்
பொருளியலும் கடந்தபர
நாதத்
துரியவெளிப் பொருளான
பெரியநிலைப் பதியே
மெல்லியல்நற் சிவகாம
வல்லிகண்டு மகிழ
விரியுமறை ஏத்தநடம் 10
புரியும்அருள் இறையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

9. ஆளுடைய பிள்ளையார் அருண்மாலை

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3226 உலகியல் உணர்வோர்
அணுத்துணை மேலும்
உற்றிலாச் சிறியஓர் பருவத்
திலகிய எனக்குள் இருந்தருள்
நெறியில்
ஏற்றவுந் தரமிலா மையினான்
விலகுறங் காலத் தடிக்கடி ஏற
விடுத்துப்பின் விலகுறா
தளித்தாய்
திலகநற் காழி ஞானசம் பந்தத்
தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே.
(189) 1

உலகியல் உணர்வோர்
அணுத்துணை யேனும்
உற்றிலாச் சிறியஓர் பருவத்
திலகிய எனக்குள் இருந்தருள்

நெறியில்
ஏற்றவுந் தரமிலா மையினான்
விலகுறுங் காலத் தடிக்கடி ஏற
விடுத்துப்பின் விலகுறா
வண்ணம்
அலகிலா உணர்ச்சி
அளித்தனை உன்றன்
அருட்கடற் பெருமைஎன்
புகல்வேன்
திலகநற் காழி ஞாநசம் பந்தத்
தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே.

189. பெருமானின் கையெழுத்து
மூலத்தில் இவ்விருத்தம் இவ்வாறு ஐந்து
அடிகளுடன் காணப்பெறுவதாக
ஆ.பா.கூறி
இங்ஙனமே பதிப்பித்துள்ளார். தொ. வே.
முதற்பதிப்பிலும் பின் பதிப்புகளிலும்
`அலகிலா உணர்ச்சி அளித்தனை'
என்னும்
நான்காம் அடி இல்லை. `திலகநற்காழி'

என்பதனை நான்காம் அடியாக அவர்கள் கொண்டனர். ஆசிரியவிருத்தம் நான்கடியின் மிக்கு வராது. பெருமானது கையெழுத்து மூலங்களில் அடித்தல் திருத்தல்கள் உண்டு. பாடும் வேகத்தில் ஐந்தடியாக அமைந்த இதனைப் பெருமான் திருத்தியமைக்காதுவிட்டார்கள் போலும்.

3227 உயிர்அனு பவம்உற் றிடில்அத
னிடத்தே
ஓங்கருள் அனுபவம்
உறும்அச்
செயிரில்நல் அனுப
வத்திலே சுத்த
சிவஅனு பவம்உறும்
என்றாய்
பயிலுமூ வாண்டில்
சிவைதரு ஞானப்

பால்மகிழ்ந் துண்டுமெய்ந்
நெறியாம்
பயிர்தழைந் துறவைத்
தருளிய ஞான
பந்தன்என் றோங்குசற்
குருவே. 2

3228 தத்துவநிலைகள் தனித்தனி
ஏறித்
தனிப்பர நாதமாந் தலத்தே
ஒத்ததன் மயமாம் நின்னைநீ
இன்றி
உற்றிடல் உயிரனு பவம்என்
றித்துணை வெளியின்
என்னைஎன் னிடத்தே
இருந்தவா றளித்தனை
அன்றோ
சித்தநற் காழி ஞானசம்
பந்தச்
செல்வமே எனதுசற் குருவே. 3

3229 தனிப்பர நாத வெளியின்மேல்
நினது
தன்மயந் தன்மயம் ஆக்கிப்
பனிப்பிலா தென்றும்
உள்ளதாய் விளங்கிப்
பரம்பரத் துட்புற மாகி
இனிப்புற ஒன்றும்
இயம்புறா இயல்பாய்
இருந்ததே அருளனு
பவம்என்
றெனக்கருள் புரிந்தாய்
ஞானசம் பந்தன்
என்னும்என் சற்குரு 4
மணியே.

3230 உள்ளதாய் விளங்கும் ஒருபெரு
வெளிமேல்
உள்ளதாய் முற்றும்உள்
ளதுவாய்
நள்ளதாய் எனதாய்
நானதாய்த் தளதாய்

நவிற்றருந் தானதாய் இன்ன
விள்ளொணா அப்பால்
அப்படிக் கப்பால்
வெறுவெளி சிவஅனு
பவம்என்
றுள்ளுற அளித்த ஞானசம்
பந்த
உத்தம சுத்தசற் குருவே.

3231 பொத்திய மூல மலப்பிணி
தவிர்க்கும்
பொருள்அரு ளனுபவம்
அதற்குப்
பத்தியம் உயிரின் அனுபவம்
இதனைப்
பற்றறப் பற்றுதி இதுவே
சத்தியம் எனஎன் தனக்கருள்
புரிந்த
தனிப்பெருங் கருணைஎன்
புகல்வேன்
முத்தியற் சிவிகை

இவர்ந்தருள் நெறியின்
முதலர சியற்றிய துரையே. 6

3232 அடியெனல் எதுவோ
முடியெனல் எதுவோ
அருட்சிவ மதற்கெனப்
பலகால்
படியுற வருந்தி இருந்தஎன்
வருத்தம்
பார்த்தரு ளால்எழுந் தருளி
மிடியற எனைத்தான்
கடைக்கணித் துனக்குள்
விளங்குவ அடிமுடி
என்றாய்
வடிவிலாக் கருணை
வாரியே மூன்று
வயதினில் அருள்பெற்ற
மணியே. 7

3233 செவ்வகை ஒருகால் படுமதி
அளவே

செறிபொறி மனம்அதன் முடிவில்
எவ்வகை நிலையும்
தோற்றும்நீ நினக்குள்
எண்ணிய படிஎலாம் எய்தும்
இவ்வகை ஒன்றே
வருத்தமில் வகைஎன்
றெனக்கருள் புரிந்தசற் குருவே
தெவ்வகை அமண இருளற எழுந்த
தீபமே சம்பந்தத் தேவே. 8

3234 முன்புறு நிலையும் பின்புறு நிலையும்
முன்னிநின் றுளமயக் குறுங்கால்
அன்புறு நிலையால்
திருநெறித் தமிழ்கொண்
டையநீத் தருளிய அரசே
என்புபெண் ணுருவோ

டின்னுயி ரதுகொண்
டெழுந்திடப் புரிந்துல
கெல்லாம்
இன்புறப் புரிந்த
மறைத்தனிக் கொழுந்தே
என்னுயிர்க் குயிர்எனுங்
குருவே. 9

3235 வருபகற் கற்பம் பலமுயன்
றாலும்
வரலருந் திறனெலாம்
எனக்கே
ஒருபகற் பொழுதில்
உறஅளித் தனைநின்
உறுபெருங் கருணைஎன்
உரைப்பேன்
பெருமண நல்லூர்த்
திருமணங் காணப்
பெற்றவர் தமையெலாம்
ஞான
உருவடைந் தோங்கக்

கருணைசெய் தளித்த
உயர்தனிக் கவுணிய
மணியே. 10

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3236 சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தம்
தெய்வ மரபில் திகழ்விளக்கே
தெவிட்டா துளத்தில்
தித்திக்கும் தேனே அழியாச்
செல்வமே
காரார் மிடற்றுப்
பவளமலைக் கண்ணின்
முளைத்த கற்பகமே
கரும்பே கனியே
என்இரண்டு கண்ணே
கண்ணிற் கருமணியே
ஏரார் பருவம்
மூன்றில்உமை இனிய
முலைப்பால் எடுத்தூட்டும்

இன்பக்
குதலைமொழிக்குருந்தே
என்ஆ ருயிருக்
கொருதுணையே
பேரார் ஞான சம்பந்தப்
பெருமா னேநின்
திருப்புகழைப்
பேசு கின்றோர்
மேன்மேலும் பெருஞ்செல்
வத்தில் பிறங்குவரே.(190) 11

190. இஃதோர் தனிப்பாடல். இதனை இவ்விடத்தில் சேர்த்துத் தொ.வே. பதிப்பித்துள்ளார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3237 திருத்தகுசீர் அதிகைஅருள்

தலத்தின் ஓங்கும்
சிவக்கொழுந்தின்
அருட்பெருமைத் திறத்தால்
வாய்மை
உருத்தகுமெய் உணர்ச்சிவடி
வாகிச் சைவ
ஒளிவிளங்க நாவரசென்
றொருபேர் பெற்றுப்
பொருத்தமுற உழவாரப்
படைகைக் கொண்ட
புண்ணியனே நண்ணியசீர்ப்
புனித னேஎன்
கருத்தமர்ந்த கலைமதியே
கருணை ஞானக்
கடலேநின் கழல்கருதக் கருது
வாயே. 1

3238 வாய்மையிலாச் சமணாதர்
பலகாற் செய்த
வஞ்சமெலாம் திருவருட்பேர்
வலத்தால் நீந்தித்

தூய்மைபெறும் சிவநெறியே
விளங்க ஓங்கும்
சோதிமணி விளக்கேஎன்
துணையே எம்மைச்
சேய்மைவிடா தணிமையிடத்
தாள வந்த
செல்வமே எல்லையிலாச்
சிறப்பு வாய்ந்துள்
ஆய்மையுறு பெருந்தகையே
அமுதே சைவ
அணியேசொல்
லரசெனும்பேர் அமைந்த
தேவே. 2

3239 தேவரெலாம் தொழுந்தலைமைத்
தேவர் பாதத்
திருமலரை முடிக்கணிந்து
திகழ்ந்து நின்ற
நாவரசே நான்முகனும்
விரும்பும் ஞான
நாயகனே நல்லவர்க்கு நண்ப

னேஎம்
பாவமெலாம் அகற்றிஅருட்
பான்மை நல்கும்
பண்புடைய பெருமானே
பணிந்து நின்பால்
மேவவிருப் புறும்அடியர்க்
கன்பு செய்ய
வேண்டினேன் அவ்வகைநீ
விதித்தி டாயே. 3
3240 விதிவிலக்கீ தென்றறியும்
விளைவொன் றில்லா
வினையினேன்
எனினும்என்னை விரும்பி
என்னுள்
மதிவிளக்கை ஏற்றிஅருள்
மனையின் ஞான
வாழ்வடையச்
செயல்வேண்டும் வள்ள
லேநற்
பதிமலர்த்தாள் நிழலடைந்த

தவத்தோர்க் கெல்லாம்
பதியேசொல் லரசெனும்பேர்
படைத்த தேவே
கதிதருகற் பகமேமுக் கனியே
ஞானக்
கடலேஎன் கருத்தேஎன்
கண்ணு ளானே. 4

3241 கண்ணுளே விளங்குகின்ற
மணியே சைவக்
கனியேநா வரசேசெங்
கரும்பே வேதப்
பண்ணுளே விளைந்தஅருட்
பயனே உண்மைப்
பதியோங்கு நிதியேநின்
பாதம் அன்றி
விண்ணுளே அடைகின்ற
போகம் ஒன்றும்
விரும்பேன்என் றனையாள
வேண்டுங் கண்டாய்
ஒண்ணுளே ஒன்பதுவாய்

வைத்தாய் என்ற
உத்தமனே(191) சித்தமகிழ்ந் 5
துதவு வோனே.

191. எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணினல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர்க ளைகண்இல்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணின்அல்லால்
ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல்வைத் தாய்ஒக்க அடைக்கும்போ துணரமாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.
7215 (6-99-1) திருநாவுக்கரசர், திருப்புகலூர்த் திருத்தாண்டகம்.

3242 ஓங்காரத் தனிமொழியின்
பயனைச் சற்றும்
ஓர்கிலேன் சிறியேன்இவ்
வுலக வாழ்வில்
ஆங்காரப் பெருமதமால்
யானை போல
அகம்பாவ மயனாகி
அலைகின் றேன்உன்
பாங்காய மெய்யடியர்
தம்மைச் சற்றும்
பரிந்திலேன் அருளடையும்
பரிசொன் றுண்டோ
தீங்காய செயலனைத்தும்
உடையேன் என்ன
செய்வேன்சொல் லரசேஎன்
செய்கு வேனே. 6

3243 செய்வகைஒன் றறியாத
சிறியேன் இந்தச்
சிற்றுலக வாழ்க்கையிடைச்
சிக்கி அந்தோ

பொய்வகையே
புரிகின்றேன் புண்ணி யாநின்
பொன்னடியைப்
போற்றிலேன் புனித
னேநான்
உய்வகைஎவ் வகையாது
செய்வேன் நீயே
உறுதுணைஎன்
றிருக்கின்றேன் உணர்வி
லேனை
மெய்வகையிற்
செலுத்தநினைத் திடுதி
யோசொல்
வேந்தேஎன்
உயிர்த்துணையாய்
விளங்குங் கோவே. 7

3244 விளங்குமணி விளக்கெனநால்
வேதத் துச்சி
மேவியமெய்ப் பொருளை
உள்ளே விரும்பி வைத்துக்

களங்கறுமெய்
யன்பரெல்லாங் களிப்ப
அன்றோர்
கற்றுணையாற் கடல்கடந்து
கரையிற் போந்து
துளங்குபெருஞ்
சிவநெறியைச் சார்ந்த
ஞானத்
துணையேநந் துரையேநற்
சுகமே என்றும்
வளங்கெழும்ஆ
கமநெறியை வளர்க்க வந்த
வள்ளலே நின்னருளை
வழங்கு வாயே. 8

3245 அருள்வழங்குந் திலகவதி
அம்மை யார்பின்
அவதரித்த மணியேசொல்
லரசே ஞானத்
தெருள்வழங்கும்
சிவநெறியை விளக்க வந்த

செழுஞ்சுடர்மா
மணிவிளக்கே சிறிய
னேனை
இருள்வழங்கும்
உலகியல்நின் றெடுத்து
ஞான
இன்னருள்தந்
தாண்டருள்வாய் இன்றேல்
அந்தோ
மருள்வழங்கும் பவநெறியிற்
சுழல்வேன் உய்யும்
வகைஅறியேன் நின்னருட்கு 9
மரபன் றீதே.

3246 தேர்ந்தஉளத் திடைமிகவும்
தித்தித் தூறும்
செழுந்தேனே சொல்லரசாம்
தேவே மெய்ம்மை
சார்ந்துதிகழ் அப்பூதி அடிகட்
கின்பம்
தந்தபெருந் தகையேஎம்

தந்தை யேஉள்
கூர்ந்தமதி நிறைவேஎன்
குருவே எங்கள்
குலதெய்வ மேசைவக்
கொழுந்தே துன்பம்
தீர்ந்தபெரு நெறித்துணையே
ஒப்பி லாத
செல்வமே அப்பனெனத் 10
திகழ்கின் றோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை

கொச்சகக் கலிப்பா

3247 மதியணிசெஞ் சடைக்கனியை
மன்றுள்நடம் புரிமருந்தைத்
துதியணிசெஞ்
சுவைப்பொருளில் சொன்மாலை
தொடுத்தருளி

விதியணிமா மறைநெறியும்
மெய்ந்நிலைஆ கமநெறியும்
வதியணிந்து விளங்கவைத்த
வன்தொண்டப் பெருந்தகையே. 1

3248 நீற்றிலிட்ட நிலையாப்புன்
னெறியுடையார் தமைக்கூடிச்
சேற்றிலிட்ட கம்பமெனத்
தியங்குற்றேன் தனைஆளாய்
ஏற்றிலிட்ட திருவடியை
எண்ணிஅரும்
பொன்னையெலாம்
ஆற்றில்இட்டுக் குளத்தெடுத்த
அருட்டலைமைப்
பெருந்தகையே. 2

3249 இலைக்குளநீ ரழைத்ததனில்
இடங்கர்உற அழைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குதலை மதலைஉயிர்
தழைப்பஅழைத் தருளியநின்
கலைக்கும்வட கலையின்முதற்
கலைக்கும்உறு கணக்குயர்பொன்

மலைக்கும்அணு
நிலைக்கும்உறா வன்தொண்டப்
பெருந்தகையே. 3

3250 வேதமுதற் கலைகளெலாம்
விரைந்துவிரைந் தனந்தமுறை
ஓதஅவைக் கணுத்துணையும்
உணர்வரிதாம் எம்பெருமான்
பாதமலர் நினதுதிருப்
பணிமுடிமேற் படப்புரிந்த
மாதவம்யா துரைத்தருளாய்
வன்தொண்டப் பெருந்தகையே. 4

3251 ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்
இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் என்றுமுன்நீ
சொன்னபெருஞ்
சொற்பொருளை192
ஆழநினைத் திடில்அடியேன்
அருங்கரணம் கரைந்துகரைந்
தூழியல்இன் புறுவதுகாண்
உயர்கருணைப் பெருந்தகையே.

192. ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்
இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் யான்செய்யும்
துரிசுகளுக் குடனாகி
மாழையொண்கண் பரவையைத்தந்
தாண்டானை மதியில்லா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன்
என்ஆரூர் இறைவனையே.

- 7751 (7-51-10) சுந்தரர்,
திருவாரூர்ப்பதிகம்.

3252 வான்காண இந்திரனும்
மாலையனும் மாதவரும்
தான்காண இறைஅருளால்
தனித்தவள யானையின்மேல்
கோன்காண எழுந்தருளிக்
குலவியநின் கோலமதை
நான்காணப் பெற்றிலனே
நாவலூர்ப் பெருந்தகையே. 6

3253 தேன்படிக்கும் அமுதாம்உன்
திருப்பாட்டைத்(193)
தினந்தோறும்
நான்படிக்கும் போதென்னை
நானறியேன் நாஒன்றோ
ஊன்படிக்கும் உளம்படிக்கும்
உயிர்படிக்கும் உயிர்க்குயிரும்
தான்படிக்கும் அனுபவங்காண்
தனிக்கருணைப்
பெருந்தனையே. 7

193. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தைத் திருக்கடைக்காப்பு என்பதும், திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தைத் தேவாரம் என்பதும், சுந்தரமூர்த்திகள் தேவாரத்தைத் திருப்பாட்டு என்பதும் ஒருவகை வழக்கு.

3254 இன்பாட்டுத்
தொழிற்பொதுவில்
இயற்றுகின்ற எம்பெருமான்
உன்பாட்டுக் குவப்புறல்போல்
ஊர்பாட்டுக் குவந்திலர்என்
றென்பாட்டுக் கிசைப்பினும்என்
இடும்பாட்டுக் கரணமெலாம்
அன்பாட்டுக் கிசைவதுகாண்
அருட்பாட்டுப் பெருந்தகையே. 8

3255 பரம்பரமாம் துரியமெனும்
பதத்திருந்த பரம்பொருளை
உரம்பெறத்தோ ழமைகொண்ட
உன்பெருமை தனைமதித்து
வரம்பெறநற் றெய்வமெலாம்
வந்திக்கும் என்றால்என்
தரம்பெறஎன் புகல்வேன்நான்
தனித்தலைமைப்
பெருந்தகையே.
9

3256 பேருரும் பரவைமனப்

பிணக்கறஎம் பெருமானை
ஊரூரும் பலபுகல ஓரிரவில்
தூதன்எனத்
தேரூரும் திருவாரூர்த்
தெருவுதொறும் நடப்பித்தாய்
ஆரூர நின்பெருமை 10
அயன்மாலும் அளப்பரிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

12. *ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை*

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

3257 தேசகத்தில் இனிக்கின்ற
தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே ஆனந்த வடிவான
மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய்
மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற அனுபவம்நான்

அனுபவிக்க அருளுதியே. 1
3258 கருவெளிக்குட் புறனாகிக்
கரணமெலாங் கடந்துநின்ற
பெருவெளிக்கு நெடுங்காலம்
பித்தாகித் திரிகின்றோர்
குருவெளிக்கே நின்றுழலக்
கோதறநீ கலந்ததனி
உருவெளிக்கே மறைபுகழும்
உயர்வாத வூர்மணியே. 2
3259 மன்புருவ நடுமுதலா
மனம்புதைத்து நெடுங்காலம்
என்புருவாய்த் தவஞ்செய்வார்
எல்லாரும் ஏமாக்க
அன்புருவம் பெற்றதன்பின்
அருளுருவம் அடைந்துபின்னர்
இன்புருவம் ஆயினைநீ
எழில்வாத வூர்இறையே. 3
3260 உருஅண்டப் பெருமறைஎன்
றுலகமெலாம் புகழ்கின்ற
திருஅண்டப் பகுதிஎனும்

திருஅகவல் வாய்மலர்ந்த
குருஎன்றெப் பெருந்தவரும்
கூறுகின்ற கோவேநீ
இருஎன்ற தனிஅகவல்(194)
எண்ணம்எனக் கியம்புதியே.
4

194. `இருஎன்ற தனிஅகவல்' என்றது திருவாசகம்,
திருவண்டப்பகுதியில்`என்னையும் இருப்பதாக்கினன்' என்ற வாசகத்தை

வாக்கிறந்து அமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
குரம்புகொண்டு இன்தேன் பாய்த்தினன் நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்

எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன்
உருகுவது
உள்ளம் கொண்டுஓர்
உருச்செய்தாங்கு எனக்கு
அள்ளூறு ஆக்கை அமைத்தனன்
ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக்
கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன்
என்னில்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவமுது ஆக்கினன்
பிரமன்மால் அறியாப் பெற்றி
யோனே.

- திருவாசகம். 3. திருவண்டப் பகுதி 170-182.

3261 தேடுகின்ற ஆனந்தச்
சிற்சபையில் சின்மயமாய்
ஆடுகின்ற சேவடிக்கீழ்

ஆடுகின்ற ஆரமுதே
நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே
நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாம்
வந்தொருக்கால் மாற்றுதியே. 5

3262 சேமமிகும் திருவாத
ஊர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீஉரைத்த
வாசகத்தை எண்ணுதொறும்
காமமிகு காதலன்றன்
கலவிதனைக் கருதுகின்ற
ஏமமுறு கற்புடையாள்
இன்பினும்இன் பெய்துவதே.
6

3263 வான்கலந்த மாணிக்க
வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால்
நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து
செழுங்கனித்தீஞ்

சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து 7
உவட்டாமல் இனிப்பதுவே.

3264 வருமொழிசெய் மாணிக்க
வாசகநின் வாசகத்தில்
ஒருமொழியே என்னையும்என்
உடையனையும் ஒன்றுவித்துத்
தருமொழியாம் என்னில்இனிச்
சாதகமேன் சஞ்சலமேன்
குருமொழியை விரும்பிஅயல்
கூடுவதேன் கூறுதியே. 8

3265 பெண்சுமந்த பாகப் பெருமான்
ஒருமாமேல்
எண்சுமந்த சேவகன்போல்
எய்தியதும் வைகைநதி
மண்சுமந்து நின்றதும்ஓர் மாறன்
பிரம்படியால்
புண்சுமந்து கொண்டதும்நின்
பொருட்டன்றோ புண்ணியனே. 9

3266 வாட்டமிலா மாணிக்க

வாசகநின் வாசத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த
கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா
விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில்இங்கு
நானடைதல் வியப்பன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாம் திருமுறை முற்றிற்று

This page was first put up on December 13, 2001 and last revised to TSCII 1.7 version on 14 March 2002
Please send your comments and corrections to the Webmaster(s) of this site